

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 மார்ச் 6.

மாசி 23, ரௌத்திரி 2012, திருவள்ளூர்.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை கூட்டத்தில், முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Teachers of Kallar Reclamation Schools.

116. Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have arrived at any decision, regarding the regularisation of the services of a large number of teachers appointed under Half-a-Million Job Scheme in the Kallar Schools in Madurai District; and

(b) if so, when their services will be regularised?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஐந்து இலட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள கள்ளர் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் பணியை முறைப்படுத்துமாறு 1980-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

(இ) 16 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 3 தமிழாசிரியர்கள் மற்றும் 2 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நீங்கலாக ஏனைய ஆசிரியர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் 15 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 3 தமிழ் ஆசிரியர்கள் பணியை முறைப்படுத்த தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் உடன் ஒப்புப்பெற கருத்துரு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

மீதியுள்ள ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் மற்றும் 2 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் யார் என்ற விபரம் தெரியாததால் அவர்கள் பணி முறைப்படுத்த முடியவில்லை. அவர்கள் யார் என்று அறிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

[1981 மார்ச் 6]

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, பல ஆண்டுகளாக, ஏறத்தாழ 7, 8 ஆண்டுகளாக, இந்த ஆசிரியர்களுடைய பணி வான்முறைப்படுத்தப்படாததால் இந்த 15 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 3 தமிழாசிரியர்கள் பெரும் தொல்லைகளுக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊதிய உயர்வு பெற முடியவில்லை. இதுகாறும் பின் தங்கியோர் துறையிலேதான் இதையெல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். வான்முறைப்படுத்த நிதித் துறை ஒப்புதல் பெறவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவர்கள் வான்முறைப்படுத்தப்பெறாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். எனவே துரிதமாக அரசு தேர்வாணைக் குழுவிற்கு ஏதாவது குறிப்பு வழங்கியாவது அதைச் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசளவில் செய்யப்படவேண்டிய காரியங்களைச் செய்தது, அது தேர்வாணைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டு அதனுடைய முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதை விரைந்து செயல்படுத்தும் முயற்சியிலே நாம் ஈடுபடலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரையிலும் பின்தங்கியோர் துறையே இவர்களை வான்முறைப்படுத்தியிருந்தது. இப்போது மட்டும் அது ஏன் தேர்வாணைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் 15 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மற்றும் 3 தமிழாசிரியர்கள் பணி, தமிழ் நாடு தேர்வாணைக் குழுவின் உடன் ஒப்பு பெற்றபின் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டது. உயர் நிலைப் பள்ளியில் பணி புரியும் இவ்வாசிரியர்கள் நியமனம் தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்பிற்குள் வருவதால் இந்த ஆணையிடப்பட வேண்டிய அவசியம் வந்தது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : அரசு சார்பில் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் போன்றவர்களை பணி வான்முறைப்படுத்துவதற்கு தேர்வாணைக் குழுவின் 'கன்கான்ஸ்' தேவை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பள்ளிகள் நலத் துறையில் நடத்தப்படுவது. இந்த ஆசிரியர்களை, டி.ஈ.ஓ., போன்று கல்வித் துறையிலே உள்ள மேல் பதவிகளுக்கு பதவி உயர்த்த முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்குத் தேர்வாணைக் குழுவின் ஒப்புதல், 'கன்கான்ஸ்' தேவை

1981 மார்ச் 6]

யில்லை. தனியார் பள்ளிகளின் விதிகள்தாம் இவர்களுக்குப் பொருந்தும். ஏன் இப்படி தேர்வாணைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பள்ளிகள் அரசாங்கத்தின் சார்பு உள்ளவை. அரசாங்கத்தினுடைய மேற்பார்வையில் நடக்கின்றன. அரசாங்கத்தினுடைய நிதிகளைப் பெற்று வருகின்றன. அவைகள் அரசாங்கத்தால் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலைமைகள் காரணமாகத்தான் தேர்வாணைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இதுபோன்று மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் பிரச்சினைகள் இருப்பதால், தேர்வாணைக் குழுவிற்கு இதைத் துரிதப்படுத்த ஒரு குறிப்பு அனுப்புகின்ற நோக்கம் அரசுக்குண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்கான வழிவகைகள் இருக்குமானால், அதற்கான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்தக் கள்ளர் பள்ளிகள் என்பது 'கிரிமினல்ஸ் ரிபார்ம் ஸ்கூல்ஸ்' என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கள்ளர் பள்ளிகள் என்று ஜாதியின் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயர் இருப்பதைவிட வேறு மாற்றுப் பெயர் வைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதுவரையில் அதே பெயரில்தான் இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றி வேண்டுமானால் யோசிக்கலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : இந்தப் பள்ளிகள் அரசால் நிர்வகிக்கப்படுவதாக இருந்தாலும், நலத் துறையால் நிர்வகிக்கப்படுவது, மின்சாரத் துறையால் நிர்வகிக்கப்படுவது என்பது போலத்தான் இருக்கிறது. இது தனியார் பள்ளிகள் நிர்வகிப்பதுபோலத்தான் இருக்கின்றது. அந்த நிலைமைகள்தான் இருந்து வருகின்றன. அரசு கல்வித் துறையால் நிர்வகிக்கப்படுகின்ற ஒன்று தான் அரசுப் பள்ளி என்று சொல்லலாம். நலத் துறை ஒரு மேனேஜிங் ஏஜன்சி போல நடத்தப்படுகிறது. எனவே இந்த விதி இதற்குப் பொருந்தாது. இதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

[1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: என்னிடத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற தகவல்படி, இத் தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்புக்குள் வருவதால், இந்த ஆணை இடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரம்பிற்குள் இது வருகிறதா என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். தனிக் கேள்வி போட்டால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து சொல்லலாம்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இது தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்பிற்குள் வருவதால், இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பணி வரன்முறை செய்வதற்கு அங்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால், இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பணி வரன்முறை தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்பிற்குள் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் இந்த ஆசிரியர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி அரசு ஆராயும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த 5 இலட்சம் பேர்களை, வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நியமனம் நடந்தபொழுது, அதற்குரிய அந்த ஆணையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நியமிக்கப்படுகின்றவர்கள் பணியிலிருந்து நீக்கப்படக் கூடாது என்ற பணிப்பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் இது சர்வீஸ் கமிஷன் வரம்பிற்குள் வரக்கூடியதல்ல. அப்படியிருந்தும் இன்று 15 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள், 3 தமிழாசிரியர்கள் ஆக மொத்தம் 18 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய நியமனத்திற்கு ஒப்புதல் என்ற வகையிலாவது, சர்வீஸ் கமிஷனை அணுகி இந்த ஒப்புதலை மட்டும் நாம் பெறலாம். தேர்வாணைக் குழுவின் தேர்வு என்று இல்லாமல் concurrence அல்லது ஒப்புதல் என்ற ஒரு கண்ணோட்டத்தில் இதை அரசு செய்ய வேண்டும். அதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய பணியை விரைவாக வரன்முறைப்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு என்பதல்ல. நாம் சர்வீஸ் கமிஷனின் 'கன்கரன்ஸ்' தான் கேட்கிறோம். அதாவது உடன் ஒப்புதலைத்தான் எதிர்பார்க்கிறோம். அதை வினாவிலிருந்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

1981 மார்ச் 6]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் தேர்வாணைக் குழுவின் வரம்பிற்குட்பட்டதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி அறிய வேண்டும், அதற்கென்று தனியாக ஒரு கேள்வி போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வியோடு இணைந்ததாக இருப்பதால், இந்தக் கேள்வியிலேயே இணைத்து ஆராய்வதற்கு அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி ஆராயலாம். அதைப்பற்றிய முழு விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லாததால், அதைப் பற்றித் தெரிவிக்க முடியவில்லை. ஆராய்ந்து சொல்கிறேன். அதற்கு இடமிருக்குமானால், அதைப்பற்றி ஆராய்வோம்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: இதுவரையிலே எந்தத் துறையிலும் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தேர்வாணைக் குழுவிடம் ஒப்புதல் பெற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது புதிதாக வந்திருக்கின்ற நிலை என்று கருதுகிறேன். தேர்வாணைக் குழு வரன்முறைப்படுத்துவதை விட அவர்களுக்கு அரசே பதவி உயர்வு கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஆவன செய்யுமா? பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வகையிலே அரசு ஆணை பிறப்பிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே அதை ஆராய்ந்து என்ன முடிவு எடுக்க இயலுமோ அதை எடுக்க இந்தத் துறை முயலும்.

* 117 Q.—THIRU P. R. THOMAS: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

(a) whether it is a fact that Selection Grade Scale of Pay is not awarded to the Teachers of Kallar Reclamation Schools in Madurai district; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) மற்றும் (இ) மதுரை மாவட்டம் கள்ளர் பள்ளிகளில், 1—1—1980 தேதியன்று, தேர்வு நிலைப் பதவி பெற தகுதி பெற்ற எல்லா ஆசிரியருக்கும் தேர்வு நிலைப் பணிகள் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டன.

சில ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஊதிய நிலுவையை கொடுக்க துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1981 மார்ச் 6]

திரு. பா. ரா தாமஸ்: முதன் முதலாக 1—1—1971 அன்றும், அடுத்து 1—4—1973 அன்றும், அடுத்து 1—4—1974 அன்றும், அடுத்து 1—4—1975 அன்றும் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் இன்னும் தேர்வு நிலை வழங்கப்படாமல் இருந்தால், அவைகளை உடனடியாக வழங்கக்கூடிய அளவில் ஆணை பிறப்பிக்க மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தேர்வு நிலை கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. அதிலே இடைநிலை ஆசிரியர்கள் 326, இளநிலை ஆசிரியர்கள் 343, பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 5, தொழில் ஆசிரியர்கள் 3, தமிழாசிரியர்கள் 3, உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் 5, ஓவிய ஆசிரியர் 1, ஆக மொத்தம் 686 ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை வழங்கப்பட்டுவிட்டது. சில ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் ஊதிய நிலுவை வழங்கப்படவில்லை. அதைக் கொடுப்பதற்குத் துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

பருவகாலப் படி.

* 118.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) குற்றாலம் போன்ற சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர், ஆசிரியர் அல்லாத இதர அரசு ஊழியர்களுக்கு அந்தந்த இடங்களில் உள்ள பருவகாலப்படி (Seasonal Allowance) கொடுக்கிற செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போழுது ஏற்றநிலையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) வினா எழாது.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: குற்றாலம் போன்ற பருவகால முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களுக்கு, அதுவும் குறிப்பாகக் குற்றாலத்திற்கு ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் பெருவாரியான மக்கள் வருவதால், அங்கு பணி புரியும் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களல்லாத அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் விலைவாசி ஏற்றத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே குறிப்பாக அந்த இரண்டு மாத காலத்திற்கு அவர்களுக்குப் பருவ

1981 மார்ச் 6]

காலப் படி கொடுப்பதுபற்றி அரசு மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா என்ற அறிய விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 'இல்லை' என்று சொன்னாலும், இது குறித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பருவ காலப் படி என்பது தற்போது நடைமுறையில் இல்லை. உதகமண்டலத்தில் பணி புரியும் பணியாளர்களுக்குப் பருவ காலப் படி அனுமதிக்குமாறு கேட்கப்பட்டது. அந்த வேண்டுகோள் விரிவாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு மூன்றாவது சம்பளக் குழு பருவ காலப் படி தர வேண்டாமென்று பரிந்துரை செய்தது. மூன்றாவது சம்பளக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரையில், கோடை காலத்தில் உதகமண்டலத்துக்குச் சுற்றுலாப் பயணிகள் அதிக எண்ணிக்கையில் வருவதால், இயல்புக்கு மீறி பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கும் போக்கு இருப்பதால், அந்நகரில் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் பருவ காலப் படி கேட்டுள்ளனர். இத்தன்மையான வசதி சிம்லா, டார்ஜிலிங் போன்ற நகரங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்குக் கிடைப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கூற்று சரிதானா என்பதை இமாசலப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காள அரசுகளுக்கு எழுதிக் கேட்டோம். இவ்விடங்களில் இத்தகைய படி எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லையென நாங்கள் அறிகிறோம். இவ்விடங்களில் கொடுக்கப்படும் மலைவாழிடப் படி வீதங்கள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள படி வீதங்களைக் காட்டிலும் குறைவென்று நாங்கள் அறிகிறோம். ஆகவே பருவ காலப் படி வழங்குமாறு உதகமண்டலப் பணியாளர்கள் செய்துள்ள வேண்டுகோளை நாங்கள் ஏற்க இயலாது என்று மூன்றாம் சம்பளக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. உதகமண்டலத்திற்கே இந்த நிலை ஏற்படும்போது, புதிதாகக் கொடுக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: உதகை போன்ற இடங்களில் ஹில் அலவன்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் குற்றாலம் போன்ற இடங்களில் ஜூன், ஜூலை ஆகிய இரண்டு மாதங்களில் இருக்கும் விலைவாசி, சாதாரண மக்கள் அதன் கிட்டவே போக முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. பிற மாநிலங்களில் இல்லையென்றாலும், நமது அரசு முன்மாதிரியாக பருவ காலங்களில் சுற்றுலாச் சிறப்பிடமாக உள்ள இடங்களுக்கு பருவ காலப் படி அளிப்பதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஏற்கெனவே இவ்வாறு விண்ணப்பங்கள் தரப்பட்டு, பரிசீலிக்கப்பட்டதற்குப் பின்புதான், இது தேவையில்லை என்ற முடிவிற்கு வந்தோம். மீண்டும் வரும் சம்பளக் குழு அதைப்பற்றி ஆராயலாம்.

[1981 மார்ச் 6]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: சிம்லா போன்ற இடங்களில் இத்தகைய படி வழங்கப்படுவதில்லை என்று கண்டறிந்ததாகச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் முன்மாதிரியாக, நீலகிரியில் பணி புரிபவர்களுக்கு, இந்தப் படியை அளித்து, தமிழகம் நல்ல பெயரைப் பெறும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த வகையில் முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. க. மீனாட்சுந்தரம்: வெளி மாநிலங்களில் வழங்காததை, இங்கே வழங்கி முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் 'எக்ஸ்பென்சிவ் லொகாவிடி அலவன்ஸ்' என்று வழங்கப்பட்டதை இப்போது அரசு ரத்து செய்திருக்கிறது. எனவே ரத்து செய்வதற்கு முன்மாதிரியாக அரசு இருந்திடலாமா? அதைத் திரும்ப வழங்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலே படித்துக் காட்டியபடி, ஏற்கெனவே கொடுத்ததுகூட மூன்றாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரையை முன்னிட்டுத்தான் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்றுத்தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்: சுற்றுலாத் தலங்களில் விலைவாசி உயர்ந்து காணப்படுவதால், மத்திய அரசு சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு, cost compensatory allowance என்று கொடுத்து, விலைவாசி உயர்வை ஈடுகட்டுவதற்கான படி தருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி மத்திய அரசு கொடுப்பது உண்மையென்றால், அந்த விவரங்களைச் சேகரித்து, அந்த அடிப்படையிலே நமது மாநிலத்திலும் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்வது போன்று, சுற்றுலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் மத்திய அரசு அத்தகைய படியைக் கொடுத்தால், அதே இடங்களில் மாநில அரசு கொடுக்காமல் இருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் கருத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

1981 மார்ச் 6]

Sub-way near Central Bus Stand, Madurai.

* 119 Q.—THIRU E. S. VENKATESAN and THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to construct a sub-way near the Central Bus Stand, Madurai, for the benefit of the pedestrians; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்: அந்தப் பகுதி மிக முக்கியமான பகுதி. போக்குவரத்து அதிகமான, நேரிசல் மிகுந்த பகுதி. அமைச்சரவர்கள் நேரிலே சென்று பார்த்தால், தெரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே அங்கே ஒரு சுாங்கப் பாதை அமைப்பது குறித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: அங்கே, மையப் பேருந்து நிலையத்திற்கு அருகில் பாதசாரிகளுக்குச் சுாங்கப் பாதை அமைக்க வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்புதான் ஏற்கெனவே ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஊரக, நகர்ப்புற அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் எந்தெந்த நகரங்கள் ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு மேலே இருக்கின்றனவோ, அவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட நகர்ப்புற அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் வரவில்லை. அதன் காரணமாக 42 லட்சம் ரூபாய் செலவில் சுாங்கப் பாதை அமைக்கும் திட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: ஏற்கெனவே அந்தப் பகுதியில் சுாங்கப் பாதை அமைக்கப்படுமென்றும், கோரிப்பாளையத்தில் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் சிலைக்குப் பக்கத்தில் சுாங்கப் பாதை அமைக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இல்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இது குறித்து மறு பரிசீலனை செய்து, மக்களுடைய நல்லுக்காக அந்த இரண்டு இடங்களிலும் சுாங்கப் பாதை அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மக்களுடைய மனோநிலையை அறிந்துதான் சில திட்டங்களைப் போடுகிறோம். ஆனால் நிதி நிலைமை களுக்கேற்பவும் சில திட்டங்களைப் போட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இவை குறித்து பின்னாலே காலத்திற்கேற்றவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1981 மார்ச் 6]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: பொதுவாக சுரங்கப் பாதை அமைப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. மதுரையை ஆண்ட மன்னர்கள் சுரங்கப் பாதை அமைத்து, அவை அடைபட்டிருந்தால், அவற்றைக் கண்டுபிடித்து, தூர் எடுக்கும் யோசனை அரசுக்குண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: அப்படி இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியே இருந்தாலும் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் மூலமாக இப்படிப்பட்ட சுரங்கப் பாதைகள் திருமலை நாயக்கர் மகால் போன்ற இடங்களில் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் நம்முடைய பாதசாரிகள் செல்லத்தக்க அளவிற்குத் தகுதியான சுரங்கப் பாதையாக இருக்குமா என்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மதுரையை ஆண்ட மன்னர்கள் ஒளிந்து ஓடுவதற்குக் கட்டிய சுரங்கப் பாதையை இப்போது கண்டுபிடிக்க, அரசு முயற்சி எடுக்குமா? அப்படிச் செய்ய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை, உள்ளாட்சித் துறை கேட்டுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: அதுபோன்ற உத்தேசமில்லை.

House-tax in Tindivanam Municipality.

* 120 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the estimated loss of revenue to Tindivanam Municipality, because of the delay to assess House-tax in time?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இக்கேள்விக்கு இடமில்லை. திண்டிவனம் நகராட்சியில் வருமான இழப்பு இல்லாமல் கட்டிடங்கள் அனைத்துக்கும் உரிய காலத்தில் வரி நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: வீடு கட்டி முடித்த பிறகு, திண்டிவனம் நகராட்சியிலிருந்து 'கம்பீளிஷன் சர்ட்டிபிகேட்' (completion certificate) வாங்கிச் சென்று, அதற்குப் பிறகுதான் மின்சாரத் துறையிலே மின் இணைப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி மின் இணைப்பு பெற்ற பெரிய வீடுகள் பல ஆண்டுக் காலமாக வரி விதிப்புக்கு ஆளாகாமல் இருக்கின்றன. 'கம்பீளிஷன் சர்ட்டிபிகேட்' அடிப்படையிலே மின் இணைப்பு பெற்ற பல வீடுகள் வரி விதிப்பிற்கு ஆளாகவில்லை. அப்படிப்பட்ட வீடுகள் பற்றிய தகவல்கள்

1981 மார்ச் 6]

அரசிடம் இருக்கிறதா? இல்லையென்றால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யுமா? அதற்கான பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU: If there is any particular case, that may be given to me so that I may take action separately. அதுமாதிரியான தகவல்கள் இருந்தால், என்னிடம் கொடுத்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். பொதுவாக எல்லா வீடுகளுக்கும் வரி நிர்ணயித்து, வருலிக்கப்படுகிறதென்ற குறிப்புதான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நகராட்சி மன்றம் 'கம்பளீஷன் சர்ட்டிபிகேட்' கொடுத்த பிறகுதான், மின் வாரியம் மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியும். அப்படி 'கம்பளீஷன் சர்ட்டிபிகேட்' கொடுத்த பிறகு, திண்டிவனத்தில் எத்தனை வீடுகள் எத்தனை மாதங்களாக வரி விதிப்புக்கு ஆளாகாமல் இருக்கின்றன என்ற தகவலை துறை மூலமாகச் சேகரிப்பது நலமாக இருக்கும். நான் அந்த விவரங்களைக் கொடுத்து, தனிப்பட்டவர்களை விரோதத்துக் கொள்வது சரியாக இராது. இப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசு இது குறித்து பரிசீலனை செய்யுமா?

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மூலக் கேள்வியில் இதுபற்றி குறிப்பாகக் கேட்கப்படவில்லை. எல்லா வீடுகளையும் பொறுத்தவரையில் தான் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதுபற்றிய வேறு குறிப்புகள் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விகளைக் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: பலர் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றுதான் வீட்டு வரியை உரிய காலத்தில் மதிப்பிட முடியாமல் போனதற்குக் காரணமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: ஏற்கெனவே உச்ச நீதிமன்றத்தில் இதுசம்பந்தமாக ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் நாம் வரி விதிப்பு போட்டால்கூட, உடனே உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை வாங்கி வந்துவிடுகிறார்கள்.

[1981 மார்ச் 6]

ஒய்வு பெறும்பொழுது ரூ. 10,000 அளித்தல்.

@ * 69 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் வெளியிடப்பட்ட ஒய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்கட்கு ரூ. 10,000 அளிக்கும் திட்டம், எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) அத்திட்டம் எப்போது செயல் வடிவம் பெறும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இந்தத் திட்டம் அரசு அலுவலர் சங்கங்களால் ஏற்கப்படாததால் கைவிடப்பட்டது.

(இ) அரசு அலுவலர் சங்கங்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து மாற்றுத் திட்டம் ஒன்று உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஒய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று எல்வாச் சங்கங்களும் கோரிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளன. 7—1—1978 அன்று அடித்தள அரசு ஊழியர், ஆசிரியர் மற்றும் உள்ளாட்சி ஊழியர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு 50 ஆயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு பேரணியை நடத்தி முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தியபோது, ஒரு வாரத்திற்குள் இதுசம்பந்தமாக, சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி மொழியளித்தார்கள். அந்த உறுதிமொழி இதுவரை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதன்படி விரைவில் அனைத்துச் சங்கங்களைச் சார்ந்தவர்களை அழைத்துப் பேசி துரிதமாக முடிவு எடுக்கப்படுமா? முதலமைச்சரின் உறுதிமொழி நிறைவேற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சங்கங்களே இது சம்பந்தமாக முயற்சி செய்து தலைமைச் செயலாளரையும், நிதிச் செயலாளரையும் அணுகலாம். அல்லது சங்கங்களாகவே அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். இதுவரை அத்தகைய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சங்கங்களே தலைமைச் செயலாளரையும், நிதிச் செயலாளரையும் இது சம்பந்தமாக அணுகினால், அதை ஒரு படியாக எடுக்கலாம். அல்லது இவர்கள் மூலமாக விரைவில் முடிவு எடுப்பதற்கு முயலலாம்.

@ 27—2—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

1981 மார்ச் 6]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : போராட்டக் காலத்திலே போராடியவர்களை அழைத்துப் பேசி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே இது சம்பந்தமாக உறுதிமொழி தந்தார்கள். நான்கு இதுபற்றி இந்த அவையில் பேசியிருக்கிறேன். அன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இருந்தார்கள். ஆகவே, இந்நிலையில் அரசு பேச்சுவார்த்தைக்கு உரியவர்களை உடனே அழைத்துப் பேசி உரிய நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி கலந்து பேசி தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளலாம்.

Motor Car Allowance.

* 70 Q.—THIRU P. R. THOMAS (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state:

(a) the rate of Motor Car Allowance that is paid to Government Servants, who go on official tours in their own motor cars;

(b) the date on which this rate was fixed;

(c) whether, in view of the increased cost of petrol, tyres, battery, etc., there is any proposal to raise the same; and

(d) if so, the stage at which the matter now stands?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மோட்டார் காருக் கென்றளிக்கப்படுகிற தற்போதைய பயணத் தொலைவுப்படி, விதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

முதல் 100 கிலோ மீட்டருக்கு—கிலோ மீட்டருக்கு 1 ரூபாய் 10 காசு.

அடுத்த 100 கிலோ மீட்டருக்கு—கிலோ மீட்டருக்கு 90 காசு.

எஞ்சிய தொலைவுக்கு—கிலோ மீட்டருக்கு 85 காசு.

மாற்றல் காரணமாக பயணங்களுக்கு, தமிழ்நாடு பயணப்படி விதிகளைச் சேர்ந்த 72 (1) () (2) விதியின்கீழ் அனுமதிக்கத்தக்க பயணத் தொலைவுப்படி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

1. நிலை I —கிலோ மீட்டருக்கு 1 ரூபாய் 10 காசு.

2. நிலை II —கிலோ மீட்டருக்கு 70 காசு.

3. நிலை III

4. நிலை IV—கிலோ மீட்டருக்கு 55 காசு.

(இ) 14—10—1980.

27—2—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

[1981 மார்ச் 6]

(உ) பெட்ரோல், மசுக்கெண்ணெய் முதலியவற்றின் விலை அண்மையில் உயர்ந்துள்ளது. அதைக் கருத்திற்கொண்டு, படியை மேற்கண்டவாறு உயர்த்தி, நிதித்துறையின் (படிகள்-1), 14—10—1980 ஆம் நாளிட்ட 962 ஆம் எண் அரசாணையில் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(எ) மேலே (இ) பகுதியிலே விடை கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால், இவ் வினா எழாது.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in 1971, there was a Government Order authorising an imprest amount of Rs. 50 for purchase of petrol by these officers. But, since 1971 there has been no increase. In view of the increase in the price of petrol from Rs. 1.60 per litre to Rs. 5.40 may I know whether the Government have any proposal to increase the imprest amount given to officers for purchase of petrol when they go on tour.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரக் குறிப்புகள் என்னிடம் இல்லை. தனியாக அதுபற்றிய விவரம் அளிக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : முதல் 100 கிலோ மீட்டருக்கு, ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 1 ரூபாய் 10 காசு என்றும், அடுத்த 100 கிலோ மீட்டருக்கு, ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 90 காசு என்றும், எஞ்சிய தொலைவுக்கு, ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 85 காசு என்றும் இருக்கிறது. இப்படி முதலில் அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டு, அடுத்த கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொண்டே போவதைக் காட்டிலும் ஒரே அளவில் இதை அரசு ஊழியர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக அரசு முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கிட்டத்தட்ட 100 கிலோ மீட்டருக்கு மேல் செல்கின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும். உறுப்பினர் சொல்வது மாதிரி வைத்தால், செலவு மிக அதிகமாக இருக்கும் என்பதால், அதிகாரிகளை எல்லாம் கலந்து பேசித்தான் இப்பொழுது முறையே மோட்டார் சைக்கிள் ஸ்கூட்டர் என்றால் 55 காசு, 45 காசு, 40 காசு என்றும் மோட்டார் சைக்கிள் ஸ்கூட்டர் என்றால் 55 காசு, 45 காசு 40 காசு என்றும் நிர்ணயித்துள்ளோம்.

1981 மார்ச் 6]

குளச்சல் படகு சங்கங்களிலிருந்து வேலை நீக்கம் பெற்றவர்கள்

@ * 71 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மத்திய அரசினுடைய ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மீள்துறையைச் சார்ந்த, கன்னியாகுமரி மாவட்ட குளச்சல் படகு சங்கங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர் 1—10—1980 நாளன்றுள்ளபடி வேலையின்றி இருக்கிறார்கள் ?

(இ) அவர்களிடமிருந்து அரசுக்கு முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா ?

(உ) ஆம் எனில், அரசு அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) எழுபத்தேழு நபர்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள்.

(இ) ஆம்.

(உ) அரசுக்கு வந்த முறையீடு தக்க நடவடிக்கைக்காக மீன் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. முறையீட்டில் தங்களுக்கு மீன் துறையிலோ அல்லது தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்திலோ வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கோரியிருந்தார்கள். இக்கோரிக்கை ஏற்க இயலாது என மீன் துறை இயக்குநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து விட்டார். எனினும், குளச்சல் படகு கட்டும் கூட்டுறவு சங்கத்தில், ஒருங்கிணைந்த கிராமிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமும், தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக நிதியுதவியுடனும் படகுகள் கட்ட உத்தரவுகள் பெற்று சில நபர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்பு அளிக்க இயலுமா என்று ஆராயப்பட்டு வருகிறது. நாகர் கோயில் மீன்துறை உதவி இயக்குனர் இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஐந்து லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிற மத்திய அரசுத் திட்டத்தின் கீழ்தான் இவர்கள் அன்றைக்கு நியமிக்கப் பட்டார்கள். ஐந்து ஆண்டு நிதி உதவியை மத்திய அரசு கொடுக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகள் முடிந்த பிறகு கூட, மாநில அரசு தான் அவர்களுக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வேலையை விட்டுப் போகச் சொல்லாமல், தொடர்ந்து வேலையை நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும். வேலையிலிருந்து அவர்களை நீக்கக்கூடாது என்பது மாநில அரசுக்குள்ள பொறுப்பு. அதை ஒத்துக்கொண்டுதான் மாநில அரசும் உத்தரவு அன்றைக்கு

@ 27—2—1981 ஆம் நாள் வினாப்பட்டியலிலிருந்து ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

[1981 மார்ச் 6]

பிறப்பித்திருக்கிறது. இருந்தாலும் 77 பேர்கள் குளச்சல் படகுச் சங்கங்களிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுட அந்த மீன்துறையைச் சார்ந்த சங்கம் எத்தனையோ பேர்களை வேலைக்கு நியமித்திருக்கிறது. நீக்கப்பட்டவர்களில் கல்வித் தகுதியுடையவர்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கும், அந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்திருக்கலாம். மீண்டும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி இந்த அரசு புனர் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சல் மீனவர் கிராமத்தில் கீழ்க்கண்ட நான்கு சங்கங்கள் 1973-74ல் பதிவு செய்யப்பட்டன.

1. குளச்சல் மீன்வளக் கூட்டுறவுப் படகு கட்டும் சங்கம்.
2. குளச்சல் மீன்வளக் கூட்டுறவுப் படகு இயக்குநர் சங்கம்.
3. குளச்சல் மீன்வளக் கூட்டுறவு சேவைச் சங்கம்.
4. குளச்சல் மீன்வளக் கூட்டுறவுப் பதப்படுத்தும் சங்கம்.

குளச்சல் மீன்வளக் கூட்டுறவுப் படகு கட்டும் சங்கம் 54 உறுப்பினர்களைக் கொண்டது. அவர்களிடமிருந்து பெற்ற பங்குத் தொகை 1,37,100-ஐப் பெற்று 4—2—1974 அன்று துவங்கப்பட்டது. பங்குத் தொகையில் ரூபாய் 1,31,700 ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கிய கடனாகும். அரசிடமிருந்து ரூபாய் 4,11,000 நிண்டகாலக் கடன் பெற்று, சங்கம் 53 உறுப்பினர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளித்தது. ஐந்து 35 விசைப்படகுகளும், இரண்டு 30 விசைப் படகுகளும், ஒரு 25 விசைப்படகும் இச்சங்கத்தினால் சட்டப் பட்டு அவற்றில் ஒரு 32 விசைப்படகு தவிர, எல்லாப் படகுகளும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. புதிய படகுகள் கட்ட யாரிடமிருந்தும் ஆர்டர்கள் வராததால் சங்கம் தற்போது செயலிழந்த நிலையில் உள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. மேற்கண்ட சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள், மீன்துறை அல்லது தமிழ்நாடு மீன்வளர்ச்சிக் கழகத்தில் தங்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கக் கோரினர். தமிழ்நாடு பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு தேர்தெடுத்தவர்களோ அல்லது வேலை வாய்ப்பு நிறுவனங்கள் அனுப்பி வைக்கும் நபர்கள் மட்டுமே இத்துறைகளில் பணிக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதால் இவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்க இயலாது என்று மீன்துறை இயக்குநர் இவர்களுக்குத் தெரிவித்து விட்டார். குளச்சல் படகு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஒருங்கிணைந்த கிராமிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமும், தேசியக் கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழக நிதியுதவி மூலமும் படகுகள் கட்ட உத்தரவுகள் பெற்று, சில அங்கத்தினர்களுக்காவது

1981 மார்ச் 6]

வேலை வாய்ப்பளிக்கு முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து வருவதுடன், மீன்துறை உதவி இயக்குநரும் (நாகர்கோவில்) இது சம்பந்தமாக கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். அவரிடமிருந்து அறிக்கை வந்தவுடன் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடியும்தான்.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(முற்பகல் 11-00)

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சென்னை நகரில் போலியோ நோய் பரவி வருவது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள், சென்னை நகரில் பல பகுதிகளில் குழந்தைகளை முடமாக்கும் போலியோ நோய் பரவி வருவது குறித்து ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு முன்னறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அது எவ்வாறு விதிகளின்கீழ் வருகிறது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரிலே திருவல்லிக்கேணி, இராயப்பேட்டை, வியாசர்பாடி, பெரம்பூர் போன்ற பகுதிகளிலே இந்தப் போலியோ நோயினாலே அண்மைக் காலமாக சில நாட்களுக்குள் மருத்துவமனைகளிலே சேர்க்கப்பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கை 400 என்றும் அந்த வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டதனால் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 40 என்றும் செய்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் 1980 ஆம் ஆண்டைவிட இப்போது 1981 ஆம் ஆண்டிலே கடந்த 2 மாத காலத்திலே இந்நோய் பரவியது 100 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்படி 100 சதவீதம் அதிகமாக இருக்கும் இந்த நோத்திலே கூட அதற்குரிய தடுப்பு நடவடிக்கையை மருத்துவத் துறை காலாகாலத்திலே எடுக்கவில்லை என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. டாக்டர்கள், நர்சுகள் கூடப் போதிய அளவிலே மருத்துவமனைகளிலே இல்லை என்றும், அப்படியே இருப்பவர்கள்கூட குழந்தைகளைக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் போது, போதிய அக்கறை காட்டவில்லை என்ற குறைபாடும் இருக்கிறது. ஆகவே, சுகாதார வசதி இல்லாத குடிசைப் பகுதிகள் குடிநீரே இல்லாத பகுதிகளிலேதான் இந்த நோய் மிகவும் அதிகமாகக் காணப்படுவதாகச்

[திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 6]

சொல்லப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் சரிசெய்யவும், இளம்பிள்ளை வாதத் தடுப்பு மருந்துகள் உரிய பாதுகாப்பு இல்லாமல் பயன்படுத்தப்படுவதால் இந்த நோய் மேலும் பரவ ஏதுவாகிறது என்பதால், இதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காணும் வகையிலும், மேலும் பொது மக்களிடையே இருக்கும் பீதியைப் போக்கும் வகையிலும், அரசு நடவடிக்கை எடுக்க என்னென்ன செய்யலாம் என்று விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையினுடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இளம்பிள்ளை வாதம் என்பது நுண் கிருமிகளால் ஏற்படும் ஒருவித நோய். இது குறிப்பாக, இளம் வயதினருக்கு ஏற்படுகிறது. சென்னை மாநகரில் ஒரு வருடத்திலே சராசரியாக 600 பேர் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஜனவரியில் 158 பேரும், பிப்ரவரியில் 192 பேரும் இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு, சென்னை எழும்பூரில் உள்ள குழந்தைகள் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றனர். இதில் 46 குழந்தைகள் இறந்துவிட்டனர். இந்த இரண்டு மாதங்களிலும் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனையில் நால்வரும், ஸ்டான்லி மருத்துவ மனையில் 30 பேரும், இந்த வியாதிக்காக சிகிச்சை பெற்றனர். சென்னை மாநகரில் பெரம்பூர், இராயப்பேட்டை, அயன்புரம், வியாசர்பாடி, திருவல்லிகேணி, மாம்பலம், வேப்பேரி பகுதிகளில் இந்த நோய் ஜாஸ்தியாக ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வியாதி வராமல் தடுக்க குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு மருந்து கொடுக்க எழும்பூரில் உள்ள குழந்தைகள் மருத்துவமனையிலும், மாநகராட்சி தாய் சேய் நல விடுதிகளிலும் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆண்டு மார்ச் முதல் டிசம்பர் வரை சென்னை நகரில் 24,244 குழந்தைகளுக்கு 75,000 டோஸ் தடுப்பு மருந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மருந்து கொடுத்த ஆறு வாரத்திற்குப் பிறகுதான் குழந்தைகள் உடலில் இவ்வியாதியை எதிர்க்கும் சக்தி (immunity) உருவாகும். மேலும் இம்மருந்தை எப்போதும் குளிர்ந்த நிலையில் 4 டிகிரி சென்டிசிரேடிகளே வைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது தனது வலிமையை இழந்துவிடும்.

தற்போது பாதிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்கு 12,000 டோஸ் மருந்து 3-3-1981 அன்று அனுப்பப்பட்டுள்ளது. சென்னை குழந்தைகள் மருத்துவமனையும் (Children's Hospital) மாநகராட்சி தாய்சேய் நல விடுதிகளும் இவ்வியாதிக்கு எப்போதும் சிகிச்சை அளிக்கத் தயார் நிலையில் உள்ளன. மேலும் இந்தப் பணியைத் தீவிரமாக்கவும், சுற்றுப்புறச் சுகாதாரத்தைப் பேணிக் காக்கவும் மாநகராட்சி சுகாதார அலுவலருக்கும், பொது சுகாதார

1981 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

துறை இயக்குநருக்கும் அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் தமீழ்நாடி போதுச் சுகாதாரச் சட்டம் 63 ஆம் பிரிவின்படி, இவ்வியாதி அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு வியாதியாகக் கருதி எற்கெனவே ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. Notifiable

disease என்ற முறையிலே ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி இவ்வியாதி யால் பாதிக்கப்பட்ட எவருக்கும் எந்த மருத்துவ அலுவலரும் சிகிச்சை அளிக்க நேர்ந்தால்

even private practitioner ஆக இருந்தால் கூட அம்மருத்துவர் அதைப்பற்றி போது சுகாதாரத் துறைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அதனால் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது எளிதாகும். மேலும்

1981 ஆம் ஆண்டு ஊனமுற்றோர் ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த

ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் 1.70 லட்சம் குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு மருந்து

கொடுக்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தீவிரமாகச் செயல்

படுத்தப்படும். மேலும் இப்பணிகளைத் தீவிரப்படுத்தி தக்க நடவடிக்கையை

அரசு எடுக்கும் என்றும் மக்கள் எந்தவிதமான பதட்டமும் அடையத் தேவை

யில்லை என்றும், தற்போது நிலைமை முழு கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது.

The situation is absolute under control என்றும் தெரிவித்துக்

கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும்

சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். நாம் இந்தப் பிரச்சினையை இந்தச்

சூழையிலே எழுப்புவதன் மூலம், இந்த விவரங்கள் பத்திரிகைகளிலே வரக்கூடிய

கருத்துக்கள் மூலமாக மல்லா private practitioners, -஁ம் இந்த முறையைக்

கையாள வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். தனியார் மருத்துவ மனைகளுக்கு

இந்தமாதிரி கேஸ் வந்தால் உடனடியாக அவர்கள் Public Health Department

-க்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். சட்டத்தின் கீழே statutory-

யாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். தனியார் மருத்துவமனைகளிலே பல குழந்தை

களுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடுகிறார்கள்—ஊசி என்றால்—ஊசியால் மருந்து

எடுத்து வாயிலே போடுவார்கள். போட்டுவிட்டவுடனேயே, குழந்தைகளுடைய

பெற்றோர்கள் தனியார் மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று அதற்கான

Poliomyelitis என்ற அந்த நோய்க்கு oral vaccine என்ற முறையிலே

சிகிச்சை அளிக்கும்போது, follow up இல்லாத அளவுக்குத்தான் தனியார்

துறையிலே சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியார் துறையிலே சிகிச்சை

அளிக்கும்போது நோயாளிகளுக்கு ஒரு அட்டை கொடுத்து first dose

second dose என்று கொடுக்கப்பட்ட மருந்து பற்றி முறையாகத் தகவல்

எடுத்து, அந்தத் தகவலை டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு அனுப்பினால், நாம் ஒரு

கிணைந்த முறையிலே செயல்பட முடியும். பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினரில் ஒரு

செக்ஷன் தனியார் துறைக்கும், இன்னொரு செக்ஷன் அரசாங்க மருத்துவ

மனைகளுக்கும் போவதால்தான் இந்தச் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்

போது அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறோம்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1981 மார்ச் 6]

Director of Public Health, Deputy Director of Medical Education, Director, Institute of Child Health, Health Officer, Corporation of Madras, Additional Health Officer, மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் Dean, Rajaji Hospital, District Medical Offices, District Health Officer இவர்களுையெல்லாம் வைத்து கமிட்டி அமைத்து, ஒருங்கிணைந்த முறையிலே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு எல்லா ஆண்டைக்காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள், ஒன்று Identification of the disease; வியாதியைக் கண்டுபிடித்து உலகுக்குத் தெரிவிக்கும் முறை இப்போது தீவிரப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. We have more Scientific methods, by which we are able to ident' the disease.

அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், 1975 ஆம் ஆண்டு இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இங்கே நம்முடைய சென்னையிலே மட்டும் Institute of Child Health ல் மட்டும் 569 என்றும், 1976-லே 633 என்றும், 1980-லே 887 என்றும் படிப்படியாக ஆண்டுதோறும் 30—40 கேஸ்கள் அதிகமாகின்றன இந்தத் தடவை Sudden sport என்ற அளவிலே, ஜனவரி 1981-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் 86 ஆக இருந்தது இந்த ஆண்டு 151 ஆகவும், பிப்ரவரி 1981-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் 78 ஆக இருந்தது இந்த ஆண்டு 178 ஆகவும் இந்த இரண்டு மாத கால அளவிலே உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விவரங்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்ற நடைமுறைகளை எல்லாம் நாம் முனைப்போடு முடுக்கிவிட்டு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். குழந்தைகள் மருத்துவமனையிலே கவனிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் நாம் துரிதமாக எடுப்பதாலும், மேலும் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு வந்திருப்பதாலும், மீண்டும் இந்த அவையிலே இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். The situation is absolutely under control நம்முடைய கட்டுக்கு அடங்கித்தான் நிலைமை இருக்கிறது. நாம் எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவுக்குக் காரியங்கள் ஆற்றப்படுகின்றன.

டாக்டர்கள் போதவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஒரே மருத்துவமனையில் வருவதால்தான் இந்தப் பிரச்சினை. இப்போது கீழ்ப்பாக்கம்

1981 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

மருத்துவமனைக்கும், ராயப்பேட்டை மருத்துவமனைக்கும் கொஞ்சம் load shift செய்து அங்கிருக்கும் Paediatrics Wing -லே இந்த load கொஞ்சம் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால், Children Hospital லே மட்டும் பெரிய load இருக்காது என்ற அளவிலே பகிர்ந்து எடுத்துச் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு திருப்தியடைவார்கள். என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து, இதை விவாதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இப்பொழுது குறித்து அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதி என் அனுமதியை மீறுக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

3. அறிவிப்புகள்.

பேரவையிலிருந்து செய்தி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட மன்ற மேலவையின் இசைவிற்காக, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரால் கையெழுத்திடப்பட்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்காணும் சட்ட முன்வடிவுகளின் பிரதிகளை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடமிருந்து பெற்றுள்ளேன் :

(1) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981).

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப்பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981).

(3) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981).

(4) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1981).

[1981 மார்ச் 6]

4. கவன ஈர்ப்பு.

தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பள்ளியாசிரியர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு, அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் சட்டத்தின்படி வழங்க வேண்டிய பிழைப்பு ஊதியம் பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாதது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பா. ரா. தாமஸ், திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் மற்றும் செல்வி அ. லீலாவதி ஆகியோர் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தற்போது திரு. பா. ரா. தாமஸ் அவர்கள் கல்வியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பார்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்காணும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்புகிறேன் :—

“தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பள்ளி ஆசிரியர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு, அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் சட்டத்தின்படி வழங்க வேண்டிய பிழைப்பு ஊதியம் பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாதது குறித்தும், அரசு வழங்கியுள்ள சலுகைகளை அளிக்காததால் அவர்தம் குடும்பங்கள் பட்டினியால் வாடும் அவல நிலை குறித்தும்”.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் சார்பில்) : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்திருந்தால் மட்டுமே அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற பணியாளர்களுக்கும் பிழைப்பு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று தனியார் பள்ளிகளைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டத்தில் விதிமுறை இருக்கிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட தனியார் நிறுவனங்கள் அந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில்லை. இது குறித்து கல்வித் துறையிலும், அத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு பிழைப்பு ஊதியம் தருவதற்கான எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. எனவே தனியார் பள்ளிகளில் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மற்றும் பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், கல்வித் துறை அலுவலர்களே பிழைப்பு ஊதியத்தை, பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மற்றும் அலுவலர்களுக்கு வழங்கலாம் என்ற வகையில் அரசு ஆணை பிறப்பிக்க முன்வருமா?

@ 290 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பள்ளியாசிரியர்கள், 235
 பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம்
 ஆண்டு 29 ஆம் சட்டத்தின்படி வழங்க வேண்டிய
 பிழைப்பு ஊதியம் பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாதது
 குறித்து.

1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : 1973 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் சட்டம்
 நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தில் “தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து
 வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு பிழைப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்பட
 வேண்டும்” என்று இருக்கிறது. தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்
 களில் பலருடைய கேஸ்கள் இன்னும் முழுமையாக முடிவடையாமல்
 இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கேஸ்களில் சரியான வகையில் பிழைப்பு
 ஊதியம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இவ் குறித்து விவர அறிக்கையின்
 இறுதியில் ஒரு தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்
 பாராட்டுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதாவது “பாதிக்கப்பட்ட பணி
 யாளர்களின் சிரமத்தினைப் போக்குவதற்காகவும் அவர்கள் பிழைப்பு ஊதியம்
 தவக்கமில்லாமல் பெறுவதற்கும் ஏற்ற முறையில் விதிகளை மாற்றியமைக்க
 நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால்,
 இதற்கு மேல், இதில் விளக்கம் கேட்க அவசியமே இருக்காது என்றுதான்
 நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : On a point of order
 மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் துறையைப் பற்றியதாகும் இந்தக் கவன
 ஈர்ப்பு. ஆனால், மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் அவையில் இல்லை.
 இங்கே அவர் இருந்திருந்தால் சில நுணுக்கமான கேள்விகளைக் கேட்டு அவரிட
 மிருந்து விளக்கங்களை உறுப்பினர்கள் பெற்றிருக்க வாய்ப்பு இருந்
 திருக்கும்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் நீட்டிக் கொண்டே போக
 வேண்டாம். அமைச்சர் ஒருவர் அவையில் இல்லை என்றால், வேறு ஒரு
 அமைச்சர் அவருக்காகத் தகவல் கொடுக்க முடியும். இது நீண்ட காலமாக
 இருக்கும் முறை. தற்போது மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை
 அமைச்சர் அதுகுறித்த பைலைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு பதில் அளித்துக்
 கொண்டிருக்கிறார். எனவே இதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்பக் கேட்பது
 சரியல்ல.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இதே அவையில் முன்பொருமுறை
 சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர் துறை
 சம்பந்தப்பட்ட கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல்
 போய்விட்டது. அப்போது பேசிய மாண்புமிகு அவையின் முன்னவர்
 அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் இருந்து அறிக்கைக் கொடுப்பதுதான்
 முறையாக இருக்கும், அதோடு பதிலளிக்கவும் வசதியாக இருக்கும் என்று
 சொன்னார்கள்.

தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செட்டப்பட்டிருக்கும் பள்ளியாசிரியர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் சட்டத்தின்படி வழங்க வேண்டிய பிழைப்பு ஊதியம் பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாதது குறித்து.

[1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அப்போது அந்த அமைச்சரிடம் பைல் இருந்திருக்காது. பொதுவாக ஒரு அமைச்சருக்காக வேறொரு அமைச்சர் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டு பதில் அளிப்பது வழக்கமான முறையாக இருந்து வருகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் சார்பாக ஒரு விளக்கத்தைத் தந்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : கல்விபற்றி விவரமாகத்தான் அவர் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : அவையில் வைக்கப்பட்ட விவர அறிக்கையில் ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “பாதிக்கப்பட்ட பணியாளர்களின் சிரமத்தினைப் போக்குவதற்காகவும் அவர்கள் பிழைப்பு ஊதியம் தயக்கமில்லாமல் பெறுவதற்கும் ஏற்ற முறையில் விதிகளை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது” என்று அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம் 1973 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1974 ஆம் ஆண்டில் அதற்கான விதிமுறைகள் வெளியிடப்பட்டன. 1973-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தில் இது சம்பந்தமாக எந்த ஒரு ஷரத்தும் இடம் பெறவில்லை என்பது ஒரு முக்கியமான குறையாகும். அதனால்தான் அதனையொட்டி வெளியிடப்பட்ட விதிமுறைகளைக் தனியார் பள்ளி நிருவாகங்கள் அவமதிக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது, அந்தச் சட்டத்தில் ஏற்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதாகக் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக விதிமுறைகளை மாற்றுவது குறித்துத் தான் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே விதிமுறைகளில் மட்டும் திருத்தம் கொண்டு வந்தால், நாம் எதிர்பார்க்கிற பலனைப் பெற முடியாது. சட்டத்தையே நாம் திருத்த வேண்டும். எனவே இந்த வகையில் உரிய முறையில் சட்டத்திற்குத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இந்தச் சட்டம் செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டபோது, நானும் அக்கமிட்டியில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். எனவேதான் என்னால் இதைப்பற்றி விளக்கமாகப் பதில் அளிக்க முடிந்தது. செலக்ட் கமிட்டியில் இது 3, 4 மாதங்கள் வரை விவாதிக்கப்பட்ட பிறகே, 1973 ஆம் ஆண்டில் சட்டமாக இது நிறைவேற்றப்பட்டது.

தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பள்ளியாசிரியர்கள், 237
 பணியாளர்கள் ஆகியோருக்கு அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம்
 ஆண்டு 24 ஆம் சட்டத்தின்படி வழங்க வேண்டிய
 பிழைப்பு ஊதியம் பல ஆண்டுகளாக வழங்கப்படாதது
 குறித்து.

1981 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

பிழைப்பு ஊதியம் வழங்குவதுபற்றி சட்டத்திலேயே ஒரு ஷரத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமா அல்லது சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் மூலமாக இதைப் பெற முடியுமா என்று அப்போதே விவாதிக்கப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப் படையில் தயாரிக்கப்படும் விதிமுறைகளில் மட்டும் இதைப் போட்டால் போதும் என்று அப்போது எதிர்க் கட்சியில் இருந்த—என்னையும் உட்பட நான் சொல்கிறேன். அப்போது நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமி காந்தனைப்போல் இன்னும் தீவிரமாக வாதாடிக் கொண்டிருந்தேன்—அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதனால் சட்டத்தைத் திருத்துவது தேவையில்லை, ஈழ்லை மட்டும் போட்டால் போதும் என்று முடிவெடுக்கப் பட்டது. இப்போது விதிமுறைகளில் தனியார் நிருவாகங்கள் நுழைந்து கொண்டு செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டது உண்மை. எனவேதான் விதிமுறைகளையே இன்னும் விரிவுபடுத்தலாமா என்பதுபற்றி அரசு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதன்மீது விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செல்வி அ. லீலாவதி : ஆசிரியர்களின் சட்ட விரோதமான பணி நீக்கத் திற்கு கல்வித் துறை அலுவலர்கள் அனுமதி வழங்காமல் இருந்தாலும்கூட, நிருவாகங்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஆசிரியர்களைப் பணி நீக்கம் செய்து விடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட முறையில் பாதிக்கப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசு எந்த வகையான பாதுகாப்பைக் கொடுக்க முன்வரும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இது தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்படும் ஆசிரியர்களுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் பிழைப்பூதியம் வழங்கப் படும் பிரச்சினைபற்றியதாகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனியார் நிருவாகங்கள் கோர்ட்டு மூலமாக ஆசிரியர்களை வெளியேற்றினால், அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அப்படிப்பட்ட துர்பாக்கியமான நிலையில்தான் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்படும் ஆசிரியர்களுக்கு தங்களின் வழக்குகளில் இறுதியான முடிவு தெரியும் வரை, பிழைப்பூதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது மிகவும் தேவையான ஒன்று. ஆனால் அதைக் கொடுப்பதற்குச் சில தனியார் நிருவாகங்கள் சரியாக ஒத்துழைக்கவில்லை. இதைச் சரியான முறையில் கண்காணித்து, அத்தகைய பிழைப்பூதியம் வழங்குவதற்கு உரிய வகையில் விதிமுறைகள் உருவாக்கப்

238 தற்காலிகப் பணி நீக்.ம் செய்யப்பட்டிருக்கீம் பள்ளி யாகிராயர்கள் பணியாளர்சள் ஆகியோ ருக்கு அக்காலத்திற்கு 1973 ஆம் ஆண்டு 29 ஆம் சகூடத்தின்படி வழங்க டெவண்டிய குறித்து.

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1981 மார்ச் 6]

படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. விரைவில் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்பதைத்தான் அறிக்கையில் சொல்லி யிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் முன்னறிவிப்பு கொடுத்துள்ள கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(2) அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்ற மேலவை விதி 21 (3)-ன் கீழ், இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ள அரசு சட்ட முன்வடிவுகளில் 4-வதாக இடம் பெற்றுள்ள தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) முதலில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்ற மேலவை விதி 21 (3)-ன் கீழ், இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ள அரசு சட்ட முன்வடிவுகளில் 4-வதாக இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) முதலில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1981 மார்ச் 6]

5. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு நிருவாகச் சீர்திருத்தக் குழு செய்த சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டதாகும். அதாவது அரசாங்கக் கடன்கள் அல்லாத கூட்டுறவுக் கடன்கள் போன்றவைகளைக்கூட இனி ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டின்படி கெடுபிடியாக வசூல் செய்வது என்ற அடிப்படையில் இது வந்திருக்கிறது. அரசாங்கக் கடன் பாக்கிகளைப் பொறுத்தவரையில், காலா காலமாக இருந்து வந்த மாபு ஒன்று உண்டு. அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாகக் குடிமகன் செலுத்துகிற நிலவரி போன்ற வரிகளைத்தான் இதுவரை ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டின்படி வசூல் செய்து கொண்டிருந்தோம்.

(முற்பகல் 11-20)

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் அரசாங்கத்தினுடைய அல்லது அதனுடைய மற்ற துறைகளினுடைய நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்திருக்கிற நிலையில், கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் முழுப் பலனையும் மற்றவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றால், அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நிலையில், அந்தக் கடன்களைக்கூட ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின் கீழ் வசூலிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின் கீழ் வரிகளை, பழைய பாக்கிகளை வசூலிக்கும் முறையைப் பிற துறைகளுக்கும் விரிவுபடுத்துவதில் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும்கூட கடைசியாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டம் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கிறது. ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின் அடிப்படையிலே வரி

@ 290-293ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 6]

பாக்கிகளை அல்லது கடன் பாக்கிகளை, மற்ற நிலுவைகளை வசூலிக்கும் போது நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தீர்ப்பு வாங்க வேண்டிய கட்டாயம் கிடையாது, அவசியமில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறபோது, கடன் பாக்கிகளுக்காக, நிலுவைகளுக்காக வட்டி விதிக்கின்ற முறை கடந்த காலத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறது. கடன்களைக் கட்ட முடியாமல் தவிக்கின்றவர்கள் மீது நீதிமன்றத்திற்குப் போய் வழக்குத் தொடராமல் ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது, அவர்கள் தர வேண்டிய கடன் பாக்கிக்காக வட்டியையும் சேர்த்துச் செலுத்த வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் நியாயத்தின் அடிப்படையிலே இந்த முறையை அவசிய நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின், வட்டி விதிப்பது மாபுக்கு ஏற்ற தல்ல, நியாயமல்ல, அவசியமல்ல என்ற அடிப்படையிலே வட்டி விதிக்கத் தேவையில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையிலே இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் வட்டி வசூல் செய்வது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் வேறுவிதமாக அபராதம் விதிக்கின்ற புதிய நிலை வந்திருக்கிறது. கடனில் உள்ளவர்களுக்குக் கூடுதல் பளு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் வட்டி வேண்டாம் என்ற ஆலோசனை வந்திருக்கிறது. அதை அரசு ஏற்ற பிறகு, வட்டி வசூலிக்கும் முறையில் இல்லாவிட்டாலும்கூட அபராதம் விதிக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அபராதம் விதிப்பது என்பது தேவையற்ற ஒன்று என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின் கீழ் வசூலிப்பதற்குத் தாங்கள் ஆளாவோம் என்ற பயம் வந்தவுடனே, சில பேர் பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்திவிடுகிறார்கள். அப்படியும் முடியாத நிலையிலேதான், வேறு வழி இல்லாமல் பல பேர் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கும் நடவடிக்கைக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே பாக்கியை வசூல் செய்வதோடு விட்டுவிடுவது நல்லது. அதற்கு மேல் வட்டி விதிக்கத் தேவையில்லை என்ற பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அபராதம் விதிப்பது நல்லதல்ல. ஆகவே அபராதம் தேவையில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை, நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவின் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்ட நாளிலிருந்து, அதாவது 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின்கீழ் வசூலித்த வட்டித் தொகையைத்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

திருப்பிக் கொடுக்காமல் 'அட்ஜஸ்ட்' செய்கிற அளவிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்' கொடுத்து 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வந்ததாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் அவதிப்படுபவர்களைப் பற்றிய சட்டம் இது. ஆகவே அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், வட்டி வசூலிக்க வேண்டாம் என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுவதால் அபராதமும் விதிக்க வேண்டாம் என்ற தாராள மனப்பான்மையோடு இருக்க நாம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில வரியை மட்டுமல்லாமல், கூட்டுறவுக் கடன்களையும், மின்சாரக் கட்டண பாக்கிகளையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வசூலிக்கப் போகிறோம். ஆகவே அதிகப்படியான பணத்தைச் செலுத்த வேண்டிய கடன்காரர்கள் அதிகமாக இருப்பதால், ரெவின்யூ ரெக்கவரி சட்டத்தின் கடுமையை விரிவுபடுத்த வேண்டாம் என்று சொல்லி, அபராதம் தேவையில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1974 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அமுலுக்கு வர வேண்டும் என்பதைவிட, என்றைக்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுவதற்கு இசைவு தரப் படுகிறதோ அந்த நாளிலிருந்து அமுலுக்கு வருகிற வகையிலே அமுல் செய்ய வேண்டும். இதற்கிடையிலே சிலர் சலுகையைப் பெற்றாலும், அது ஒன்றும் பெரிய தவறில்லை. அதற்காக இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதைப் பின்னோக்கித் தள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவு சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட சட்டத்திற்கான திருத்தச் சட்டம். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட அந்தச் சட்டத்தில், இரண்டு வருடம், அல்லது ஆறு மாதம் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே கண்ணோட்டத்தில் தண்டனை விதிக்கும் பிரிவும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி கூறிய மாதிரி, ஃபைன் என்று போட்டாலும் பரவாயில்லை. சாதாரணமாக தனி மனிதன் செலுத்தாமல் இருந்தால், இதிலிருந்து தப்ப முடியாது. ஆனால் ஒரு சமுதாயமே செலுத்தத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்தால், இந்த தண்டனை ஒன்றும் செய்யப் போவதில்லை. தண்டனையைக் கொடுத்தாலும், சர்க்காருக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தை வசூலிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே தண்டனை 6 மாதங்கள் என்பதை நீக்கி ஒரு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள இரண்டு வருடங்கள் அல்லது 6 மாதம் தண்டனை என்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் அடுத்தாவது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 6]

யாராவது ஏற்கெனவே நிலம் வாங்கியவர்கள் விற்பனையை ரத்து செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஷரத்தை நான் வரவேற்கிறேன். உயர் நிதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே விற்பனை செய்யப் பட்ட நிலத்தின் விற்பனையை ரத்து செய்வதாயிருந்தால் வாங்கியவருக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஷரத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அபராதம் என்று போடுகிறபோது, முன்பு 6 சதவீதம் வட்டி என்று இருந்ததை இப்போது 5 சதவீதம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இது அவசியமில்லை. தேவைப்பட்டால் ஒரு சதவீதம் என்று போட்டாலே போதுமானது. ஆகவே அபராதம் 5 சதவீதம் என்பதை ஒரு சதவீதம் என்று மாற்ற வேண்டும். அதுவும் 50 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களிடம் ஒரு சதவீதம் கூட வசூலிப்பது சரியாக இருக்காது. 50 ரூபாய்க்கு மேல் வசூல் பண்ண வேண்டியிருந்தால் ஒரு சதவீதம் அபராதம் போட்டு, தண்டனை அளிக்கும் பிரிவையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி எனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிலவரியைப் பொறுத்த அளவிலே நான் இந்த அவையிலேயே இதற்கு முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசு புரட்சிகரமான எண்ணத்தை உருவாக்கி நிலவரி விதிக்கும் முறையிலே மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். 1864 ஆம் வருடத்துச் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கிக் கொண்டிருப்பது தவறு. 1864 ஆம் ஆண்டு நிலவரி விதிக்கும் சட்டத்திற்குள்ளேயே இருந்து கொண்டு சுற்றிச் சுற்றி வருவதை விடுத்து 1981 ஆம் ஆண்டு அமைப்பு முறை, வரி விதிப்பு முறை, சமுதாய அமைப்பு முறை ஆகியவைகளை நோக்கத்திலே கொண்டு வந்து, பழைய வட்டத்திலேயிருந்து விடுபட வேண்டுமென்று முதலிலே

(முற்பகல் 11-30)

வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஏதோ இது திருத்தம். இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய திருத்தத்தால் இப்போது நன்மை பயப்பதாக, பலன் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஒருவர் நிலவரி கொடுக்கவில்லை என்றால், அதற்கு அபராதம் போடலாம் என்பது. அந்த அபராதம் போடுகின்ற முறையை இதற்கு முன்னால் இருந்த கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுக்கு அபராதம் போடக் கூடாது. ஒரு பசலிக்கு வரி விதிக்கப் பட்டால், அந்த பசலியின் வரி மற்றும் இரண்டு பசலிக்கும் சேர்த்து வரி

1981 மார்ச் 6]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

செலுத்த அனுமதி அளிக்க வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்திருந்தால், அதற்கு ஒரு அபராதம் அல்லது வட்டி கட்டுவது என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். 1974 ஆம் ஆண்டிலே நீங்கலும் நாங்கலும் சேர்த்தே கொண்டு வந்த அரசாணை. அதிலே இப்போது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து சட்டமாகச் செய்கிறார்கள். அதிலே நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் கொண்டுவந்தது, அரசாணை. அரசாணை என்று இருக்குமானால், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அதை மாற்றிக்கொள்ள அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதைச் சட்டமாக்கி அதை இன்னும் கடுமையானதாக ஆக்குகிறோம். இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து வட்டி அல்லது அபராதம் விதிப்பது என்று இருப்பதிலே சில மாற்றங்களைச் செய்யப் போகிறோம். அது ஒரு அரசாணையாக இருந்தால், நல்லதாக இருக்கும். அரசாணை என்றிருப்பதை மாற்றிச் சட்டம் என்றால், அதிலே இன்னொரு திருத்தத்தைப் பேரவையிலே வைத்து, மேலவையிலே வைத்து ஆளுநருடைய ஒப்புதல் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு இதைச் சட்டமாக்குகிறோம். இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அபராதம் என்பதை 4 ஆண்டுகள் கழித்து என்று கொண்டு வந்தால் வரவேற்கலாம். நாங்கள் கொண்டு வந்ததை அரசினர் இப்போது கடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே நம்முடைய அரசு, குறிப்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சிகரமான கருத்துக்களையெல்லாம் வெளியிலே பேசி வருகிறார்கள். நிலவரியைப் பொறுத்த வரையில் வரி விதிப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், நஞ்சைப் பயிர்களுக்கு வரி அதிகமாகவும், புஞ்சைப் பயிர்களுக்கு வரி குறைவாகவும் இருக்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதற்குமேல் தண்ணீர் வரி இருக்கிறது. அதற்குமேல் சர்சார்ஜ் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு வரியையே வாங்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் கிளர்ச்சிகளையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது தேவைதானா என்பதைத் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை நிறுத்தி வைக்க அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் 1974 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கியதை மாற்றி இன்று 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரிச் சட்டம் என்று ஒரு புதிய சட்டம் கொண்டு வந்து, அது இந்த அரசினுடைய சட்டம் என்று சொல்லி, ஒரு புகழ் பெறுகின்ற நிலையைப் உருவாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது முதல் பகுதி.

இரண்டாவது பகுதியிலே, நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தலைமை நீதி மன்றத்தினுடைய அறிவுரைக்கு ஏற்ப, இந்த மாதிரி நிலங்கள் மீது அபராதத் தொகை விதித்து, நிலங்களை எந்த உடமையாளர்கள் வைத்திருக்

244 பிழிநாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வகுல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981)

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 6]

கிறார்களோ, அவர்கள் வேறு யாருக்காவது மாற்றிவிட்டால், யார் அப்போது நிலத்தினை உடைமையாக வைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்கலாம். ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டில் அவர்களுக்கு விளக்கம் கொடுக்க வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். 'நேச்சுரல் ஜஸ்டிஸ்' என்ற அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக் காட்டியது. வாங்கியவர்கள் விளக்கம் சொல்ல வாய்ப்பு கொடுக்கிறார்கள். அதை நாம் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. அதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தச் சிறப்பு நீதி மன்றத்திற்குத்தான் போகின்றது. அந்த அறிவுரையை ஏற்றுச் செய்தால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். முந்திய பகுதியை அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லி நான் அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கின்ற போது, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் குறிப்பிட வேண்டும். அப்படிச் சொல்கின்றபோது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 'நாங்கள் கொண்டு வந்தது' என்று உரிமையோடு பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எச்சிகியூட்டிள் ஆர்டராக, அரசு உத்தரவாக வந்தது. நாளாக நாளாக அரசு உத்தரவாக இருந்தது, இன்றைக்குச் சட்ட முன்வடிவாக வந்திருக்கிறது. அப்படிச் சட்டமாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அதிலே இன்னும் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யலாமே என்ற நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய எண்ணங்களே மேலும் மேலும் நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். சீர்திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று சொல்வதில் ஒன்றும் தவறில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு வரி விதிப்பிலே எத்தனையோ முறைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். வரி விதிப்பிலே 56, 58 தரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் இன்றைக்கு வரி விதிப்பு செய்யப்படுகிறது. இதையெல்லாம் ஒழுங்கு முறைப்படுத்த அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது. விரைவிலே அந்தச் சட்டம் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகாரத்தைக் கொண்டு, இன்றைக்கு குறிப்பிட்ட நிலம் சம்பந்தமாக யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ, அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்டு வாய்ப்புத் தரலாம் என்று உயர்நீதி மன்றம் சொன்னதனாலே இதை கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று நாங்கள் சொல்வதாகச் சொல்லி, அதனால் எங்களுக்கு மதிப்பு இல்லை, அதனால் வரக்கூடிய புகழ் எங்களுக்கு இல்லை

1981 மார்ச் 6] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்குப் புகழ் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அண்ணாவுக்கோ தம்பிக்கோ போகின்ற புகழை மறைத்து, எங்கோ இருக்கின்றவர்களுக்கு அந்தப் புகழ் போக வேண்டுமென்று, குடும்பப் பாசத்தோடு இருந்தவர்களுக்கு வரக்கூடாது, அது வராது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லும்போது, அவர்கள் உள்ளபடியே மனதாரச் சொல்லவில்லை. உள்ள உணர்வோடு குடும்பப் பாசத்தோடு, அண்ணனுக்கு வந்தாலும் தம்பிக்கு வந்தாலும், அது நமக்கு வந்ததுதான் என்று நினைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வெளியிலே சொல்லும்போது அதைச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். அந்தப் புகழ் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வது, அந்தப் புகழ் நமக்குத் தான் அண்ணனுக்குத்தான், தம்பிக்குத்தான் என்று நான் எடுத்துச் சொல்வேன்.

அதுபோலவே நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலே அதுதான் நடைமுறையிலே இருக்கிறது. அந்த முறை இருக்கிறபோது, இன்றைக்கு 6 சதவீதம், 5 சதவீதம் என்று வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் 1974-லே இருந்து வந்த சலுகையை இன்றைக்குக் கொடுக்காவிட்டால் அந்தச் சலுகைகள் இல்லாமல் போய்விடும். இன்றைக்கு ஒரு எக்சிகியூடிவ் ஆர்டர் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறோம். இன்றைக்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் என்று போடாவிட்டால் இது வரைக்கும் நன்மையை அனுபவிப்பவர்கள் நம்மை அடையமுடியாமல் போகும். இதற்கு முன்னாலே அவர்களுக்கு ஒரு மாதம், 2 மாதம் என்று இருந்தது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் வரி வசூல் செய்கின்ற காலம் மாறு படுகிறது. சில மாவட்டங்களிலே ஜூன் மாதம் வரும். அதாவது அங்கங்கே இருக்கின்ற ஹார்வெஸ்டைப் பொறுத்து வருகிறது. அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற தேதி பிரகாரம், அந்த நாளைத் தவிர்த்து, கடைசி நாளிலிருந்து ஒரு மாதமாக இருந்தாலும், மூன்று மாதமாக இருந்தாலும் அந்த மாதங்களுக்குக் கூட்டி, பழைய சட்டப்படி கணக்கிட்டு அவர்களிடத்திலே 6 பர்செண்ட் வசூல் பண்ணுவதற்கு முன்னாலே இருந்த சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது. 1976-லிருந்து அது குறைக்கப்பட்டு ஒரு மாதம், 2 மாதம் என்று கணக்கிடக் கூடாது என்றும், 2 வருடங்களுக்கு என்று கணக்கிடக் கூடாது என்றும், அவ்வளவு அதிகமான சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' என்றால் இதுவரையிலே குறைத்துக் கொடுத்ததையும் சேர்த்து வசூல் செய்ய முடியாது, அது நன்மையாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்

246 தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981)

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1981 மார்ச் 6]

கொள்கிறேன். நடைமுறையிலே இருப்பதை நாம் அப்படியே அமூல் படுத்தி யிருக்கிறோம். இல்லாவிட்டால் இன்றைக்கு மாதா மாதம் என்று கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனை பேர்கள் எந்தப் பசலியில் இருந்து என்று பார்க்க வேண்டும். வசூல் பண்ணவேண்டிய தேதியிலிருந்து யார் யார் பணம் கொடுக்காமல் இருந்தார்களோ அத்தனைக்கும் போட்டு அதிகமான அளவுக்கு வாங்கவேண்டிய சங்கடம் வரும். அதைப் பார்க்க வேண்டிய கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்தான் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்' என்று போட்டு ரூப்பதுதான். நலமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுவரை இருந்ததை இன்றைக்கு நடைமுறைப் படுத்தியிருக்கிறோம். இதில் வேறு எந்தவிதமான புதுமையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இத்துடன் என்னுடைய விளக்கம் போதுமென்ற முறையில் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment standing in my name:—

“In clause 2, for the word ‘penalty’ substitute the word ‘fine’”

THIRU A. J. DOSS: I second it.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: இதிலே வார்த்தை மாற்றம் என்பது மட்டுமல்ல, மனித உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். (penalty) தண்டனை'கும் (fine) அபராதத் திற்கும் வித்தியாசம் அதிகம் இல்லையென்றாலும், ஒன்று தண்டனை என்றும், ஒன்று அபராதம் என்றும் பொருள்படுகிறது. தண்டனை என்று சொல்லும் போது, அது கெடுபிடியாக அமைந்துவிடுகிறது. அமைச்சரவர்களுடைய

1981 மார்ச் 6]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கவனத்திற்கு இது முன்பே வந்திருந்தால், சட்ட முன்வடிவிலேயே மாற்றியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைத் தாண்டிவிட்ட நிலையிலே, இந்தத் தரப்பிலேயிருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறோமென்ற உணர்வின் அடிப்படையிலே வேண்டாமென்று சொல்லாமல், மனித உணர்வை மதிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, கடன் பட்டவர்கள் என்றாலும்கூட, அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டுமென்ற உன்னத உணர்வோடு (Penalty) என்பதை மாற்றி 'fine'. என்று போட வேண்டுமென்ற என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா?

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I insist on my amendment.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“In clause 2, for the word ‘penalty’ substitute the word ‘fine’”.

திருத்தம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 3.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment standing in my name:—

“In clause 3, for the figure and words ‘5 per cent’ substitute the figure and words ‘2 per cent’”.

THIRU A. J. DOSS: I second it.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வட்டி வேண்டாமென்ற அளவிலே அரசு அபராதம் விதிக்கிறது. அதை, 5 சதவிகிதமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கூட அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 5 சதவிகிதம் என்பதை மாற்றி, நாமினஸ் என்ற அளவிற்கு அது இருக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே 1 சதவிகிதமாக இருக்கலாமென்று சொன்னார்கள். அசே முன்வந்து 1 சதவிகிதமாக்கினால், என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற நான் தயாராக இருக்கிறேன். 5 சதவிகிதம் தேவையில்லை. 2 சதவிகிதமாக மாற்றினால் நல்லது. 1 சதவிகிதமாக மாற்றினால் ரொம்பவும் நல்லது. அந்த முறையிலே கடன் பட்டவர்களுக்குச் சலுகை இருக்க வேண்டும். அவர்கள் கட்ட முடியாத

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 6]

தால்தான் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் வருகிறது. ஜப்திக்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்கிறார்களென்றால், திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையால்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாகும் போது, அவர்களைக் கடுமையாக நடத்த வேண்டாமென்ற அளவிலே 5 சதவிகிதம் என்பதை 2 சதவிகிதமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: நான் பேசுகிறபோது அரை விளக்கமாகச் சொன்னேன். முதலிலே 6 சதவிகிதம் வாங்குகிறபோது, ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் அது கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் கணக்கிடப்படாமல், இரண்டு ஆண்டுகளே கணக்கிடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இரண்டு ஆண்டுகள் தள்ளிப் போடப்பட்டதே ஒரு சலுகை. அதற்குப் பிறகு 6 சதவிகிதம் என்பதை 5 சதவிகித மாக்கியிருக்கிறோம். அது இரண்டாவது சலுகை. இப்படி இரண்டு சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இவைகளைப்பற்றியெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து, யோசித்துத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா அல்லது திரும்பப் பெறுகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவு 3, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 4, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 5.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment standing in my name:—

“In clause 5, for the figure and words 6 per cent’ substitute the figure and words ‘2 per cent’”.

THIRU A. J. DOSS: I second it.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறாரா, திரும்பப் பெறுகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் என்னுடைய திருத்தத்தை திரும்பப் பெறுகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

1981 மார்ச் 6]

பிரிவுகள் 5 முதல் 12 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவரவர்களே, பிரிவு 8-க்கான என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழியவில்லை.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆம் ஆண்டு நிலவரி வசூல் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 5/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981).

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, “சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

[1981 மார்ச் 6]

(முற்பகல் 11-50)

திரு. பா. ரா. தாமஸ்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பத்திரப் பதிவுச் சட்டத்திலே திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்பதிலே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஏற்கெனவே 1908 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட மத்திய சட்டப்படி எந்தக் கல்வித் தகுதி இருந்தாலும், கல்வித் தகுதி இல்லாவிட்டாலும் யாரும், எவரும், எழுதப் படிக்கத் தெரிந்திருந்தால், அவர்கள் எல்லாம் பத்திரம் எழுதலாம் என்றிருந்தது. அப்படி ஒரு வாய்ப்பினைத் தந்ததன் காரணமாக அது சமுதாயத் திலுள்ள பாமர மக்களுக்குப் பெரும் தொல்லைகளைக் கொடுத்தது. கேரளாவிலே ஏற்கெனவே அதில் திருத்தம் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். குறிப்பிட்ட கல்வித் தகுதியுடையவர்கள் யார் யார் இருக்கிறார்களோ, குறிப்பிட்ட உரிமம் பெறுகிறவர்கள் யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பத்திரம் எழுதலாம் என்கிற முறையில் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முன்னோடியைத் தமிழகத்திலும் பின்பற்றி குறிப்பிட்ட கல்வித் தகுதியுடையவர்களை, பத்திரம் எழுதுவதிலே, இன்னும் பல துறைகளிலே அனுபவம் மிக்கவர்களை, சட்டம் அறிந்தவர்களைப் பத்திரம் எழுதச் செய்யலாம் என்கிற முறையில் ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் தான் கேரளாவிலும் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த முறையில் நான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்கிறேன். இதற்கு முன்பு பத்திரம் எழுதுகிறவர்கள் செய்த தவறுகளினால் மக்கள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இத்தகைய பத்திரங்களை எழுதுகிறவர்கள் நல்லவர்களாக, நல்ல திறமையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் திறமையில்லாதவர்கள் தங்களைத் திறமையுள்ளவர்கள் போல் பாவனை செய்து இந்தத் தொழிலில் இறங்கியதன் காரணமாக களளம்கபடமற்ற பாமர மக்கள் இவர்களைத் திறமையானவர்கள் என்று நம்பியதன் காரணமாக, பல தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்கள். பாமர மக்களை ஏமாற்றி அவர்களுடைய பத்திரங்களில் திறமையின்மையின் காரணமாக சிக்கல்களை உண்டாக்கி அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று வீண் செலவு செய்யும்படி செய்து மக்களைப் பாழாக்கினார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில், இத்தகைய போக்கினைத் தவிர்க்க இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வருவதால், நான் இதை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டத் திருத்தம் இப்போது தேவைப்படுகிறது. ஆற்றல் படைத்தவர்கள், நல்லவர்கள், திறமையானவர்கள் பத்திரம் எழுதுபவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எந்தவிதத்திலும் அடிப்படையான அழிவு இல்லை. ஆனால், எதனால் இந்தப் பத்திரம் எழுதுபவர்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

கனால் அந்தத்தக் காலத்திற்கு ஏற்ப, அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற சட்டத் திருத்தங்களுக்கு ஏற்ப, பத்திரங்களை நல்ல முறையில் எழுத முடியாமல் போயிற்று என்பதையும் நாம் பார்த்தாக வேண்டும். பொதுவாக கொத்து மாற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், இதை எழுதுகிறவர்களுக்கு அதுபற்றிய போதுமான அறிவும் ஆற்றலும் இல்லை. ஆனால், சட்டம் படித்த வழக்கறிஞர்களுக்கு இது சம்பந்தமான புரண அறிவும், ஆற்றலும், அனுபவமும் இருக்கின்றன. இப்படிப் பத்திரம் எழுதுபவர்கள் அண்மையில் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள சில சட்டத் திருத்தங்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கக்கூடிய சட்டங்களைப் பற்றிக்கூட அறியாமல் இருக்கிறார்கள். அண்மையில் ஏதாவது சட்டத் திருத்தங்கள் சேர்த்த உரிமையைப் பொறுத்தவரையில் கோண்டுவரப் பட்டிருக்கின்றன. மூன்று எழுதி வந்தபடி, அதை அப்படியே பின்பற்றி பத்திரம் எழுதுபவர்கள் எழுதுகிறார்கள். பொது மக்களை இவர்கள் ஏமாற்றுவதன் காரணமாக அவர்கள் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. குடும்பங்கள் ஒற்றுமையாக இருந்த நிலை மாறி, 'பேஸ்லஜ்' அடிப்படையில் குடும்பங்கள் இரண்டாகி நிலைமையும், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் ஏதாவது பணத்தை விடாக அவர்கள் செலவு செய்கின்ற நிலையையும் தவிர்க்கும் முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், நான் இதை வரவேற்கிறேன்.

யாருக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமோ, யார் உரிய கல்வித் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பத்திரம் எழுதுகின்ற உரிமையைக் கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், பத்திரம் எழுதுகின்ற உரிமை பல நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்கா, மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள். சில்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வழக்கறிஞர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தான் பத்திரம் எழுதுகிறார்கள். அவர்களே எழுதி அவர்களே கையொப்பப்பட்டு, அவர்களே பத்திரப் பதிவாளர்களிடம் சென்று பத்திரத்தைப் பதிவு செய்கின்ற நிலையும் அந்தநாடுகளில் இருக்கிறது. இத்தகைய நிலையை நம் நாட்டில் ஏன் பின்பற்றக்கூடாது என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். இதற்காகத்தான் நான் ஒரு திருத்தம் கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். சட்டத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் பத்திரத்தை எழுதுவார்களானால், அவர்கள் நடப்பதும், பணம் வீண் விரயமாகாமல், வழக்குமன்றங்களுக்குக் செல்கின்ற நிலையும் வராது.

சென்னை மாநிலம் கூட்டாக இருந்தபோது, ஒரே ஒரு கட்டக் கல்லூரி தான் இருந்தது. இன்றைக்கு தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பாண்டிச்சேரி உட்பட 6 சட்டக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மதுரை, கோவை,

[திரு. பா. ரா. தாமஸ்]

[1981 மார்ச் 6]

திருச்சி, அண்ணாமலை நகர், சென்னை, புண்டிச்சேரி ஆகிய இடங்களில் சட்டக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் ஏராளமான சட்டப் படித்த வழக்கறிஞர்கள் வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கும் வகையில் சிக்கலான, சிரமமான, துடிப்பான பத்திரங்களை எழுதுகின்ற உரிமையையாவது வழக்கறிஞராகப் பதிவு பெற்றவர்களுக்கு வழங்கினால், அவர்களிடையே இருக்கின்ற வேலை வாய்ப்பின்மை என்கிற அவல நிலை போய்விடும். மக்கள் அநாவசியமாக வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று பணத்தை வீண் விரயம் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் இராது. சிரமமான, சிக்கலான, துடிப்பான சில குறிப்பிட்ட பத்திரங்களைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் இதற்கான உரிமையை வழக்கறிஞர்களுக்கு வழங்கலாம். அதற்கான சட்டத் திருத்தத்தை இந்தச் சட்டத் திலே கொண்டு, வர வேண்டும். வழக்கறிஞர்களாலேயே டிராப்ட் செய்யப்பட வேண்டும், அவர்களாலேயே அப்டெஸ்ட் செய்யப்பட வேண்டும், அவர்களாலேயே பத்திரப் பதிவாளர் முன்பாக பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற முறையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது 1908 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இருந்து வருகிற ரெஜிஸ்ட்ரேசன் ஆக்டைப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் இருக்க வேண்டிய கல்வித் தகுதிகளும், இதுபற்றிய நல்லறிவும் இல்லாத காரணத்தால், பல தவறுகளும், பொதுமக்களுக்கு இடையூறுகளும் ஏற்பட்டன. இந்நிலையில் பொதுமக்கள் பெரிதும் பதிக்ஷப்பட்டார்கள். இது அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான், எழுதினவன் எட்டைக் கெடுத்தான் என்பதைப்போல எதிர்காலத்தில் இதுமாதிரி எழுதிக் கெடுக்கின்ற நிலையும், பொதுமக்கள் இடையூறுக்கு ஆளாகும் நிலையும், நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லுகின்ற நிலையும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியென்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், நான் இதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எப்போது பார்த்தாலும் கண்ணியாகுமரி மாவட்டம் பற்றிப் பேசுவது உண்டு. இப்போதும் நான் அதைப்பற்றி நினைத்துப் பார்த்துக்கிறேன். கோள்விலை 1955 ஆம் ஆண்டிலே செய்யப்பட்ட மாற்றத்தின் அடிப்படையிலே செங்கோட்டையிலும், கன்னியாகுமரி

1981 மார்ச் 6] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

மாவட்டத்திலும் அமுல்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி திட்டத்தை தமிழகம் முழுமைக்கும் கொண்டு வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு இன்ன கல்வித் தகுதி இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். கல்வித் தகுதியுடையவர்களுக்கு லைசன்ஸ் தருவதுடன் அவர்களாலேயேதான் பத்திரம் எழுதப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வது பாமர மக்களுக்குத் துணை நிற்பதாக இருக்கும். பாமர மக்கள் ஏதோ ஒருவர் எழுதுகிறார், அவரிடம் விவரம் எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று எண்ணி ஏமாந்து போகாமல் இருப்பதற்கு இந்தக் கல்வித் தகுதி நிர்ணயம் அவசியம் தேவை. கல்வித் தகுதி பெற்றவர்கள் இன்றைக்கு ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சுற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு தரப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய நல்ல உள்ளத்தினை இது போன்ற சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போது அறிவார்த்தவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஏற்ற வாய்ப்பினை இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே பத்திரம் எழுதிக்கொண்டிருப்பவர்கள், இதில் அனுபவம் பெற்றவர்கள், ஆற்றல் பெற்றவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களையும் நாம் இழந்து விடக்கூடாது. அவர்களுக்கும் ஒரு கல்வித் தகுதியை நிர்ணயித்து, ஐந்து வருடம் அல்லது பத்திர வருடம் அனுபவம் என்கிற நிலையையும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வது நல்ல முறையில் பத்திரம் எழுதப் படுவதோடு தகுதியுள்ளவர்களுக்கு நாம் வாய்ப்பினைத் தருவதோடு நல்ல அறிவுள்ளவர்களை வளர்க்கத் துணைபுரிவதாகவும் இருக்கும். இலங்கையில் வக்கில் குமாஸ்தாவாக இருக்கக்கூடச் சட்டம் படித்ததாக வேண்டும். சட்ட வல்லுநருக்குரிய அனைத்துத் தகுதிகளையும் அவர்களும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் வழக்காய் மட்டும் முடியாது. இவ்வளவு அறிவு பெற்றவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : வக்கில் குமாஸ்தாவுக்குச் சட்டக் கல்வித் தகுதி இருக்க வேண்டுமென்று இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : அவர்கள் மூன்று ஆண்டு சட்டக் கல்வி படிக்க வேண்டும். நீதிமன்றத்தில் ஸ்தாட முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் நிறைய பேர் இன்றையதினம் இலங்கையில் பணியாற்றுகிறார்கள். இது போன்ற பல விவரங்களை நான் தந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி போன்றவர்கள் பல வக்கில் குமாஸ்தாக்களை உருவாக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு) பத்திரம் பதிவு செய்யப்படும்போது அதற்குள் கட்டணத்தினை வாங்குகிறோம். அந்தக் கட்டணத்தை ஒவ்வொரு வகைப் பத்திரத்துக்கும் இவ்வளவு இவ்வளவு கட்டணம் என்று ஒரே அளவில்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 மார்ச் 6]

முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று நாம் நிர்ணயிப்பதுடன், ஒவ்வொரு பத்திரமும் இப்படி இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு விளக்கமாக ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்திலே தெரிவாக வழிகளை இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. யாரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையிலே தெரிவாக, விவரமாக அது எழுதப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோளாலிலே 1957 ஆம் ஆண்டு இருந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் அடிப்படையில் நாமும் வழிமுறைகளை மேற்கொண்டால், ஒரு சிறந்த வழிமுறைக்கு நாம் அடிக்கோலியவர்கள் ஆவோம். அந்த முறையில் தேர்வாணைக் குழு மூலம் தகுதியுடையவர்களை பத்திரம் எழுதுகின்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU J. M. MIAKHAN: Sir, I think that prescribing a qualification for the people who write the documents is not necessary. Already, the people who sell their properties find it difficult to get their documents registered. As a matter of fact, the Registrar himself sees, before registering the document, whether the document is written properly or not. These people who are already in the trade know their business. They may not be Advocates or legal experts; but they know how the documents are to be written and they know very well the form in which a document is to be written. Therefore, we need not unnecessarily meddle with these things. If the Government want to prescribe some qualification and to ask the Public Service Commission to make the selections, as another hon. Member said, we would only be increasing the cumbersomeness of the procedure. I will give an example of what is being done in other countries. In Hongkong, where I had been, they do not even charge a registration fee. Here, we levy a registration fee at 16 per cent. In Hongkong, they charge only 50 dollars for each copy of document. They charge 150 dollars for three copies of a document—one copy to be with the Registrar, one to be with the buyer and the other copy to be with the seller. That is all what is required to be done in countries like Hongkong. Here, we are having all sorts of cumbersome procedures. Therefore, to insist on a qualification for the people who write the documents is not necessary. It is sufficient if they are registered. If the Government want, they may prescribe a fee for document-writing and they may insist that a receipt be given. That will be sufficient. With these words, I conclude my speech.

1981 மார்ச் 6]

(தண்பகல் 12-00)

THIRUMATHI MANDAKINI KRISHNAMURTHI: Mr. Deputy Chairman, Sir, I thank you for having given me this opportunity to speak on this Bill. I welcome it because it is a very forward step. But, at the same time, I would like to make certain suggestions.

I welcome it because I have had occasion, on a number of times, to visit the Sub-Registrar's Office to get copies of documents. I feel that along with the minimum qualification which the Government are going to prescribe, there may be a clause enabling the holding of an examination to try and see that the document-writers write legibly. Now, what happens very often is this. There is a saying in Urdu as "Kudh likely; Kudha Pahe" which means "You write and God only must read it." A number of documents are written so illegibly that we are not able even to read them. I hope that when the new set of document-writers are selected, this point will be kept in mind and that it will be seen that their hand writing is legible.

Another point which I would like to suggest is that, while making these selections, women should be inducted in at least 50 per cent of the posts. Now, the women-clients find it very difficult even to enter the Sub-Registrar's Office. There is no place for them to sit, even in the verandah. The verandah, the side-rooms and other places are always full with groups of people sitting there and the women find it very difficult to sit there.

Sir, I welcome this Bill very much. But, because document-writing is a kind of self-employment, we cannot think of having highly qualified people for this. But, at least we may choose the best among those who are available and who have got experience in this work. Thank you.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, the Bill seeks to amend the Central Act. The amendment seeks to give Government powers to license document-writers. For my part, I do not agree with the principle of the Bill at all for reasons which I shall state.

My first point is this. A document written by a licensed document-writer will not necessary be accepted by the Registration authorities because the Registration authorities have their own rules of scrutinising documents. So, if the Government license

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 மார்ச் 6]

the document-writers, it does not mean that all documents written by these people are going to be accepted by the Registration authorities.

No. 2, Sir, even the best of documents written by the acutest legal authorities—the best legal brains in our country have been writing documents—are often the subject-matter of litigation in courts. Even if the best among the advocates writes a document, it does not mean that it will not be taken to Court on interpretation of some clause, etc.

No. 3, I dislike this provision of the Government entering the field and issuing licences to document-writers and prescribing qualifications for such people. If we analyse what has happened in our country and in our State, at present, we will find that 80 per cent of the documents written in our villages for the literate or illiterate ryots are written probably by the Village Karnams—Kanakku-pillai or the, Village Munsif—and these documents are registered and have passed muster. The moment the Government bring rules regarding licensing of document—writers, the Government will have to prescribe educational qualifications and that will disqualify the vast numbers of experienced people who, today are writing 75 per cent of these simple documents like sale documents, mortgage documents for which the standard form has already been prescribed, which most of these document-writers follow.

My hon. Friend Thiru Thomas has said that Advocates will be more competent in drafting the documents. Without meaning any disrespect to the legal profession, I may even point out that 60 per cent of the documents written by Advocates are written by the Advocate's Clerks themselves. This is what is happening in actual practice. Any Advocate tells him, "You write this mortgage deed or sale deed." The settled form is there and the Vakil, Gumastha writes it in a very beautiful manner. I have had documents written by them and I have not been able to correct them, though I am a Graduate. I do not know why this reform has been brought forth. Nobody from this side has asked the Hon. Minister to introduce this reform and it has come like a brilliant idea at midnight. Perhaps the idea came because it has been adopted in Kerala in 1955. I do not know the conditions in Kerala, why it was introduced, and what abuses had crept into the system. I certainly feel that licensing procedure for document-writers is totally

1981 மார்ச் 6]

[Thiru A. R. Damodaran]

unnecessary, needlessly futile in the sense that we will be causing great hardship to all these persons. My hon. Friend Thiru Janarthanam wants examination to be conducted for licensing document writers. We are already conducting examinations for selection of village officers. The Government would have to make 25,000 document writers to write examinations and all these papers will be centrally valued by examiners of which departments—I think probably in the Registration Department—and the examination will have to be conducted by the Service Commission. Sir, I have not been able to understand the real purpose of this Bill. If it is intended to reform the system of document writing, then this licensing procedure is not going to reform the process at all because documents written by licensed document writers may also be rejected by the Registration Department. What the Hon. Minister should have solved is the tremendous delay in registration of documents, the tremendous delay in getting copies of documents. In some of the Registration Offices where there is very heavy work, the Hon. Minister could have introduced the Xerox Machine for taking copies of documents within 24 hours and giving them to the general public. This is there in every public library and in every registering office in other countries. But this reform has not been thought of by the Hon. Minister. Now the document writers will have to obtain licence after payment of necessary fees and will have to get the same renewed periodically. There is the bigger danger in the proposal of the Government to fix the charges which the document writer will have to collect for writing a document. Who is going to see that these fees alone are levied? It will be the Registration Department, Sir. May I point out that even in the Registration Department, the State Government has fixed the fees for registering

(பிற்பகல் 12-10)

documents? Is there any person in the State who has registered a document, who has merely paid the fees to the State and has been able to get a document registered in the Registration Department?

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

Does not the Hon. Minister know that there is a system of unofficial fees collected invariably by 90 per cent. of the Registration Officers for registering documents? The Hon. Minister has fixed a fee which may be Rs. 25 but what we pay there is Rs. 50 to get the

[Thiru A. R. Damodaran] [1981 மார்ச் 8]

document registered. Otherwise, they will say, "This 'and' should not be in this sentence and this 'but' need not be there; you correct these and bring it day after tomorrow". To eliminate all these delay, we naturally have to pay what is known as 'Speed-money' for registration.

Sir, a number of reforms are required in the Registration Department. I welcome the hon. Member Thirumathi Mandakini Krishnamurthi's plea that 50 per cent of the so-called licensed people should be women. We wait for such a long time in the Registration Offices that it would be a pleasure to have somebody to talk to at least while we wait for the documents to be registered. I plead that all these regulations are needless. Our Tamil Nadu is full of rules and regulations on every aspect of life. To bring it in the field of document writers also is to bring in an unnecessary provision in the Registration Act which is already extremely complicated. I hope that on reconsideration the Hon. Minister will certainly not give effect to this because we are merely empowering the Government to make rules. May I request that he may hold this in abeyance until we reach a stage where it really becomes necessary? I oppose this Bill in principle and think that it is totally unnecessary and that it will not improve the system of registration or the system of document-writing in the State. Thank you.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் பொதுவாக வாசிக்கிறேன். ஏற்கெனவே எழுதப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளில் குறைபாடுகள் இருப்பதால், பொதுமக்களுக்கு இதனால் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கான நோக்கத்தில் சேரல்லப்பட்டிருப்பது உண்மைதான்.

இப்போது டாக்டுமெண்ட் ஓரட்டர்கள் அனைவரும் லாயக்கற்றவர்கள் என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது. அவர்களிடமும் நல்ல தாம் இருக்கிறது. இனிமேல் டாக்டுமெண்ட் ஓரட்டர்களாக வருபவர்களுக்கு ஒரு தகுதியை வைப்பது என்பது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான். இதனால் ஏற்கெனவே இருக்கிற டாக்டுமெண்ட் ஓரட்டர்களையும் நாம் தெருக்களில் விட்டுவிடக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போது பத்திரிகை கணக்காளர்கள் தமிழ் நாட்டில் டாக்டுமெண்ட் ஓரட்டர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதிய தஸ்தா

1981 மார்ச் 6]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

வேலுகளில் குறைபாடுகள் இருந்தால், அவைகளை 'ரிவோக்' செய்து கொள்ளும் அதிகாரம் இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இனிமேல் இதில் புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு வைத்துக்கூட லைசென்ஸ் தரலாம்.

தமிழ் நாட்டில் ஏற்கெனவே வக்கில் குமாஸ்தாக்களைப் பொறுத்தவரை, ஆரம்பத்தில் ரெஜிஸ்டர் செய்யாமலேதான் இருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று வந்தபோது, ஏற்கெனவே இருந்தவர்கள் அனைவரும் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டனர். புதிதாக வருபவர்களுக்குத்தான் 'குவாலிபிகேஷன்கள்' பொருந்தும் என்று அப்போதே வழிமுறைகள் செய்யப்பட்டன. அதைப்போலத்தான் இப்போதும் நாம் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே இருப்பவர்கள் அனைவரும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு மட்டும் தகுதிகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு தவறான முறை நடைபெறுவதாக அறிகிறேன். கோளத்தில் 'ரெஜிஸ்டிரேஷன் பீஸ்' குறைவாக இருப்பதால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களின் சொத்துக்களை அங்கே போய் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்கிறார்கள் என்று ஒரு தகவல் சொல்லப்படுகிறது. அது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று புரியவில்லை. அதோடு அது எப்படி நடைபெறும் என்பதும் எனக்குப் புரியவில்லை. எந்த ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு 'ஜூரிஸ்டிக்ஷன்' இருக்கிறதோ அங்கேதான் ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்ய முடியும். ஆனால் கோளத்தில் போய் வேறு ஒரு சொத்துக்கு உரிமை சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு வந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள சொத்துக்களையும் ரெஜிஸ்டர் செய்து விடுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இது எப்படி முடியும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இருந்தாலும் பலர் இப்படிச் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதாவது கோளத்தில் ரெஜிஸ்டிரேஷன் பீஸ் குறைவாக இருப்பதால் இப்படிச் செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே கோளத்தில் இருக்கிற ரெஜிஸ்டிரேஷன் பீசையும் இங்கே இருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தமிழ் நாட்டில் அது அதிகமாக இருக்குமானால், அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கூறி, மசோதாவை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரையில், நான் என்னுடைய முழுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது ஒரு தேவை

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 6]

யற்ற, அவசியமற்ற சட்ட முன்வடிவு என்பது மட்டுமல்ல, புதிய பிரச்சினைகளை உருவாக்கும் சட்ட முன்வடிவுமாகும். இதன் மூலம் புதிதாக லைசென்ஸ் பெற்றவர்கள்தான் இனிமேல் பத்திரங்களை எழுதும் தகுதியையும் அதிகாரத்தையும் பெறுவார்கள் என்ற நிலை உருவாகிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இதுவரை இருந்து வந்த பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு முடிவு கட்டப்படுவதாக அரசாங்கத் தரப்பில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் லைசென்ஸ் பெற்றவர்களிடம் எழுதப்படும் தஸ்தாவேஜுகளைப் பொறுத்தவரையில், இதுபோன்ற காரணங்களுக்காக நீதிமன்றங்களுக்குப் போக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படாது என்ற உத்தரவாதத்தை அரசுத் தரப்பில் வழங்குவார்களானால், நான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். சில சந்தர்ப்பங்களில் பத்திரங்களை யார் எழுதினாலும், இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் நீதிமன்றம் வரை வரத்தான் செய்யும். அது தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். எனவே பத்திரங்களை பட்டம் பெற்றவர்களோ, வழக்கறிஞர்களோ எழுதவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத் தான் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது என்ற வாதம் சரியல்ல. இதைச் சொல்லும்போது, இதற்கு நேர் எதிரான வாதத்தையும் அரசு ஏற்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். படித்தவர்களும், வழக்கறிஞர்களும் கூட பத்திரங்கள் எழுதும்போது, இது நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறபோது கூட இவர்கள் நம்மிடத்தில்தான் வர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், சுற்றி வளைத்து எழுதுவது கூட பழக்கமாக இருக்கிறது. எனவே இது நடைமுறையில் மனிதனின் மனதைப் பொறுத்ததே தவிர, சூழ்நிலையைப் பொறுத்ததே தவிர, வேறல்ல. அதோடு பத்திரங்களில் தவறு ஏற்பட்டு நீதிமன்றத்திற்குப் போகிற சூழ்நிலையே கூட எப்போதோ ஒரு முறை ஏற்படுவதே தவிர, அன்றாடம் நடைபெறுவதில்லை.

அநேகமாக 100-க்கு 90 கிராமங்களில் அங்கே பணியாற்றும் கிராமக் கர்ணம்தான் பத்திரங்களை எழுதுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. பழக்கத்தின் காரணமாகவும் அனுபவத்தின் காரணமாகவும் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். சில சொற்றொடர்களை உரிய முறையில் பயன்படுத்தத் தெரிந்திருப்பதால், அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். சில பதப்பிரயோகங்களைக் குறித்தே கூட நீதிமன்றங்களுக்குப் போகிற நிலைமையும் உண்டு. கிராமக் கர்ணங்கள் போன்றவர்கள் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பதப்பிரயோகங்களைத் தெரிந்து எழுதுகிறார்கள். அதோடு பத்திரங்களை எழுதும்போது, தமிழில் கூட்டு எழுத்துக்களோடு எழுதுவது என்பது அவசியமான ஒன்றாக

1981 மார்ச் 6]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இருக்கிறது. விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு எழுத்தாக எழுதுவதைவிட சங்கிலித் தொடர்போல எழுதுவதற்குக் காரணம், இடையிலே வேறு வார்த்தைகளையோ எழுத்துக்களையோ நுழைக்க முடியாத வகையில் எழுதுவது அவசியமாகிறது. சில நேரங்களில் ஒரு எழுத்தேகூட வார்த்தையின் அர்த்தத்தையே விபரீதமாக மாற்றி விடுவதுண்டு; பத்திரத்தின் நோக்கத்தையே கூட மாற்றி விடுவதுண்டு. எனவேதான் இப்படிக் கூட்டெழுத்துக்களை உபயோகிப்பது நடைமுறையாக இருக்கிறது. அதோடு அவைகள் தேவைகளாகவும் இருக்கின்றன. அப்படி எழுதக் கூடியவர்கள்தான் நின்று நிலைக்கிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும் எழுதுவது என்பதில்லை. சில குறிப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் அந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. வாதத்திற்கு வேண்டுமானால் யார் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்ற அடிப்படையில் நாம் பேசலாம். ஆனால் பல கிராமங்களில் பத்திரங்களை எழுதுவது என்பது சிலருக்குத்தான் அனுபவப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. நான் இதைச் சொல்லும்போது, லைசென்ஸ் என்று சொல்லப்படும் சட்ட பூர்வமான தகுதியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதைத் தாண்டி, மக்கள் சிலரை இந்தக் காரியத்தினைச் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக அங்கீகரிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்களே சிலரை அங்கீகரிக்கும்போது, அரசு எதற்காக அவர்களைத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்றோ அல்லது இல்லாதவர்கள் என்றோ பிரிக்க வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

பெரிய சொத்துக்களைக் குறித்து பத்திரம் எழுதும்போது அல்லது செட்டில்மெண்ட் அல்லது உயில் எழுதும்போது கூடுமானவரை அது தொடர்பான வழக்கறிஞர்களை, சட்ட வல்லுநர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் மூலமாகத்தான் எழுதுகிறார்கள். தேவைப்பட்டால், அவர்களிடம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு வந்து தங்களுக்குப் பழக்கப்பட்ட பத்திரம் எழுதுகிறவர்கள் மூலமாக எழுதிக் கொள்கிறார்கள். இதில் கைராசிகுடப் பார்க்கிறார்கள். பம்பாயில் இருப்பவர் தஞ்சாவூரைச் சார்ந்தவரானால், அவருக்கு யாரிடத்தில் எழுதினால் கைராசி உண்டு என்று நினைக்கிறாரோ அவரிடம் தஞ்சாவூருக்கு வந்து எழுதி வாங்கிக்கொண்டு போகிற நிலைகூட இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இப்போது இருக்கும் முறையை மாற்ற என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் பட்டம் பெறாதவர்கள்தான் வக்கீல் குமாஸ்தாக்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டம் பெறாதவர்கள் இலங்கையில் வக்கீல்களாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த டாக்டர் சனார்த்தனம் தன் பேச்சிலே குறிப்பி

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 6]

பிட்டார். இந்தியாவிலேகூட சட்டக் கல்வி பெறாமலேயே, பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டப் படிப்பு மட்டும் பயின்று, வழக்கறிஞர்களாகத் தங்களை வக்கீல்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டு மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே . . .

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: படித்தவர்கள் இலங்கையில் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிற முறையில் அங்கே அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கைராசிபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். டாக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில்தான், கைராசிபற்றிப் பார்ப்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், பத்திரங்களை எழுதுவதற்குக்கூட கைராசி பார்ப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் இங்கே முதன் முறையாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: பத்திரத்தை எழுத எந்தக் கல்வித் தகுதியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சட்டக் கல்வியைக் குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது எழுத்துக் கல்வி பயிற்சியைக் குறிப்பிடுகிறாரா என்று தெரியவில்லை.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: எழுதப் படிக்கிற அறிவு மட்டும் கொண்டு பத்திரத்தை எழுதும்போது சட்டப் பிரச்சினைகள் வருகின்றன. தவறாக எழுதுவதால் தவறு ஏற்படுகிறது. ஆகவே குறைந்தபட்ச அறிவு தேவையென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அனுபவ ஞானம் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிறார்.

* **திரு. க. இராமமூர்த்தி :** அனுபவ ஞானம் வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அது வேண்டாம் என்று அவர் சொல்லுகிறார். சட்டக் கல்வியறிவு பெற்றதால்தான் எழுத முடியும் என்ற நிலை வந்தால், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சட்டக் கல்வி பெற்றவர்கள் எழுதினால், அது வழக்குமன்றத்திற்குப் போகாது என்ற உத்திரவாதத்தைத் தர முடியுமா? பத்திரத்தை எழுதுகின்ற பணியிலே இப்போது இருக்கிறவர்களை வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இவர்கள் எழுதுவதால் பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அதனால் நீதிமன்றத்திற்குப்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

போக வேண்டிய நிலை வருகிறதென்றால், லைசென்ஸ் பெற்ற எழுத்தாளர் களால் எழுதப்படும் பத்திரங்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போகாது என்ற உத்தரவாதத்தைத் தரப் போகிறார்களா? அவர்கள் தவறு செய்யமாட் டார்கள் என்று எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவசியம் இல்லாமல் அரசாங்கம் ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் கை வைக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லாச் சட்டங்களிலும் கை வைக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறது. மனிதன் மூச்சு விட வேண்டும் என்றால்கூட, அரசாங்கத்தின் அனுமதியால்தான் நடக்கிறது என்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப்பற்றி வெளியே அதிகமான பேச்சு இல்லாமல் இருந்தது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்து அந்தத் துறையைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்று அறிவிக்கின்ற முறையிலே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கிறதே தவிர, இதனால் உடனடியாக மாநிலத்திற்கு என்ன பலன் கிடைக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. இதனால் பலன் ஏற்படுவதைவிடச் சங்கடங்கள், கஷ்டங்கள்தான் அதிகம். ஏற்கெனவே, இருந்த கிராமக் கர்ணங்களை வேலையை விட்டு அனுப்பிவிட்டோம். அவர்கள்தான் பத்திரங்களை எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். பத்திரம் எழுதுவதால் அவர்களுக்கு வருமானம் வர வாய்ப்பு இருந்தது. இப்போது அதிலேயும் மண்ணை அடித் திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவால் என்ன இலாபத்தை நாம் அனுபவிக்கப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. அவசியம் இல்லாமல், மக்க ளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிற, இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்காமல், புதிய பிரச்சினைகளை எழுப்புகின்ற சட்ட முன்வடிவாக இது இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு உள்ள ஏகப்பட்ட வேலையில் இதைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் பரிசீலனை செய்கின்ற வகையிலே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற பத்திரப் பதிவு திருத்த மசோதா மீது என்னுடைய கருத்தை எடுத்து வைப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கான காரணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதில், தமிழ் மாநிலத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம், செங்கோட்டை தாலுக்கா ஆகியவற்றில், திருவி தாங்கூர்-கொச்சியில் இருக்கிறபோது இருந்து தொடர்ந்து இருந்து வருகிற

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 6]

அந்த முறையை மாநிலம் முழுவதற்கும் கொண்டு வருகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தமிழகத்தோடு அந்த மாவட்டம் இணைந்து சுமார் 25 வருடங்கள் கழிந்த பிறகு, இரண்டு முறையையும் நடைமுறைப்படுத்தி அதில் சிறப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அதைக் கொண்டு வருவதாக இங்கே சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் பத்திரம் எழுதுவதில் சில ஒழுங்குமுறைகளைக் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு கூட இன்னும் பல திருத்தங்களும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

பத்திரப் பதிவு நடைபெறுவது சம்பந்தமாக வருஷா வருஷம் அடிக்கடி சில அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்து கட்டணங்களை உயர்த்திக் கொண்டே இருக்கிறோம். அதன் விளைவு என்ன என்பதைத்தான், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள், “கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்படி நிலவுகிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். நடைமுறையிலே இருப்பது அப்படித்தான். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டை தாலுக்காவில் உள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் கேரள மாநிலத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதால், அவர்களுக்குரிய சொத்து தமிழகத்திலும் இருக்கும், கேரளத்தில் உள்ள கொல்லம், புனலூர் போன்ற பகுதிகளிலும் இருக்கும். இந்தச் சொத்தை அவர்கள் பங்கிடும் போது, கேரள மாநிலத்தில் இருக்கும் சொத்தையும், தமிழகத்தில் உள்ள சொத்தையும் சேர்த்துப் பங்கிட்டு பத்திரப் பதிவு செய்துகொள்ள கேரள மாநிலத்துச் சட்டம் அனுமதி அளிக்கிறது. ஆனால் அப்படிச் செய்ய நம்முடைய மாநிலச் சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை. திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள சொத்தைச் சேர்த்து நாகர்கோவிலில் உள்ள சொத்தையும் சேர்த்து பாகப் பத்திரம் எழுதி நாகர்கோவிலில் உள்ள சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரிடம் கொடுத்தால், இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்து விடுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கேரள மாநில அரசு மிக விசாலமாக, புத்திசாலித்தனமாக இரண்டு சொத்துக்களையும் சேர்த்துப் பங்கிட்டு அனுமதி அளிக்கிறது. ஆகவே அந்த வகையிலும் நம்முடைய சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்.

கேரளத்தில் பத்திரப் பதிவுக்கு இருக்கக்கூடிய கட்டணம் மிகக் குறைவு. இங்கே இருக்கக்கூடிய சட்டணம் மிகவும் உயர்வு. ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் உள்ள சொத்தைப் பதிவு செய்யும்போது இங்கே ஏழாயிரம், எட்டாயிரம் ரூபாய் செலவாகுமானால், அங்கே ஆயிரம் ரூபாயிலேயே செய்து விடலாம். சாதாரணமாக எங்கே போய் செய்தால், இலாபம் இருக்குமோ அங்கே போய்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

செய்வது இயல்பு. இதனுடைய விளைவு என்னவென்றால், கோளா மாநிலத் திலிருந்து தமிழகத்தின் எல்லைப் பகுதி அருகில் இருக்கக்கூடிய பரதசாலை, நெய்யாற்றங்கரை, கொல்லம், கோட்டையம் போன்ற பகுதிகளுக்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரை மாற்ற ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கேட்கிறார்கள். கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி நடத்தும் மாநிலத்திலா இப்படி ரேட் கூடியிருக்கிறது என்றால், கூடியிருப்பது உண்மைதான். அதிலே சந்தேகம் இல்லை. இது எல்லோருக்கும் பொது, கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும், காங்கிரஸ் ஆனாலும் இதிலே மாற்றம் கிடையாது. இப்படிப் பணம் கொடுத்து மாற்றல் வாங்கிய ரிஜிஸ்ட்ரார் சொல்லுகிறார், 'நாகர்கோவிலில் ஏழாயிரம் ரூபாய் கொடுத்துப் பதிவு செய்வதைவிட இங்கே கொண்டு வந்து ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் போதும், எனக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுங்கள், நான் பதிவு செய்து தருகிறேன்.' என்று சொல்லுகிறார்.

கோளாவில் அரிசி விலை உயர்ந்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரிசியின் விலையை உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு அரிசி போகக் கூடாது, அப்படிப் போனால் அங்கேயிருந்து கோளத்திற்கு அது போய்விடும் என்று சொல்லி அடிக்கடி சட்டம் போட்டு அமுல்படுத்துகிறோம். ஆனால் பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பற்றி இதுவரை அரசின் கவனத்திற்கு வரவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். ஆகவே, இப்போது இதை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். கோள மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்டணத்திற்கொப்ப தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும். அதற்காக விரைவிலே சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரம் எழுதுகிறவர்களுக்கு ஒரு தகுதி, திறமை ஆகியவைகளை உருவாக்க அரசு எடுத்த முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளும் இல்லாமல் இல்லை. அனுபவரீதியாகத் திறமையாகப் பத்திரம் எழுதுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சட்ட நுணுக்கம் தெரிகிறது. தமிழிலே சட்டம் படித்து நுணுக்கமாக, அனுபவ ரீதியாக எழுதுகிறார்கள். வில் ஆனாலும் சரி, செட்டில்மென்ட் ஆனாலும் சரி, பின்னாலே வழக்கு வராமல், தொல்லை வராமல் நுணுக்கமாக எழுதுகிறார்கள். லைசென்ஸ்காரரிடம் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் செங்கோட்டையில் இருக்கும் அனுபவம் உள்ள பத்திரம் எழுதுபவர்களிடம் எழுதி விட்டு, அனுபவம் இல்லாத லைசென்ஸ் வாங்கி வைத்துள்ளவர்களிடம்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 6]

15 ரூபாய், 20 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு கையெழுத்து வாங்கிவிடுகிறார்கள். அத்தகைய குறைபாடு இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய வகையில், இனிமேல் லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது, திறமை குறைந்தவர்கள் லைசென்ஸ் பெறாத வகையில், அவர்களுக்கென்று தனியாக வகுப்பை நடத்த வேண்டும். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் தேர்வு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுவது தேர்வு அல்ல, வகுப்பையே நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். இதற்காக பல்கலைக் கழகத்தில் டிப்ளமா கோர்ஸ் வர வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஏனெனில் அவர்களுக்கு சொர்த்துரிமை பற்றிய சட்டம், தெரிய வேண்டும். வாரிசு சட்டம் தெரிய வேண்டும். அது அஞ்சல் வழிக் கல்வி மூலம் ஒரு வருடம் டிப்ளமோ கோர்ஸ் என்று வைத்து அதிலே பி.ஏ. பாஸ் ஆனவர்கள் எழுதி, அதிலே அவர்கள் தேர்வு பெற்றவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் அந்த லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று விதி போடலாம். ஆகவே 3 பல்கலைக் கழகங்களோடும் இதுபற்றித் தொடர்பு கொண்டு பத்திரப் பதிவுக்கு என்று ஒரு டிப்ளமோ கோர்ஸ், சர்ட்டிபிகேட் கோர்ஸ் கொண்டு வந்து, அதிலே வயது வரம்பைத் தளர்த்தி, இப்போது அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து செயல்படுத்த வேண்டும். புதிதாகப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, அவர்களுக்கு கையெழுத்திலே தேர்வு முக்கியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கையெழுத்து சரியாக இல்லாவிட்டால், அதை முதலிலே ரத்து செய்யலாம். அப்படி அழகாக எழுதியும் அதில் இடைச்செருகல் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே இப்போது ஒரு படி எடுத்து வைத்திருக்கிறது.

அடுத்து, நம்முடைய பதிவுத் துறையிலே கைக்கூலி எங்கேயும் தாண்டவமாடிக் கொண்டதானிருக்கிறது. பத்திரப் பதிவு செய்வது என்ற உடனே அந்த அதிகாரிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? “ஏதோ நீங்கள் எல்லாம் சொத்துக்கள் வாங்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு ஏதோ கிடைக்கும். எங்களுக்கு என்ன பங்கு?” என்று கேட்கிறார்கள். அந்தப் பாகம் என்று வைக்கிறபோது, இந்தத் துறையில் உள்ளவர்களும் ஒரு பங்காளி என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. இப்போது மத்திய அரசு ஒரு சட்டம் வைத்திருக்கிறது. எஸ்டேட் டியூட்டி என்றால் என்ன

1981 மார்ச் 6] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

அர்த்தம்? யாராவது சொத்து வைத்திருந்து, நிரம்ப சொத்து வைத்திருந்து, அவர்களுடைய சொத்தை அவருடைய வாரிசுகளுக்கு வைக்கிறபோது அவருடைய சொத்தில் ஒரு சதவிகிதம் அரசாங்கத்துக்கு என்று வைக்க வேண்டும். அதுதான் எஸ்டேட் டியூட்டி என்பதன் தத்துவம். அப்படி செட்டில்மெண்ட் செய்கின்றபோது, பாகம் வைக்கின்றபோது, நமக்கு ஒரு பங்கைத் தரலாமே என்பதுபோல அவர்கள் இருக்கின்றார்கள். அரசாங்கத்திலே சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு அப்படிக்கேட்கின்ற ஒரு மன நிலை அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை உருவாக்கி, ஒழுங்குபடுத்தி, திறமையாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே 'ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ்' எவ்வளவு, ஆயிரம் ரூபாய்; அதற்குப் பத்திரச் செலவு எவ்வளவு, கைக்கூலி எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டு தயாராகவே வைத்துக்கொண்டு பத்திரம் பதிவு செய்யப் போகிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் உரிமையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு தொடக்கம். அரசு நல்ல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து பதிவுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய எல்லா கேடுகளையும் நீக்க வேண்டும். அதற்கு காம்ப்ரிஹென்சிவ் பில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு பத்திரப் பதிவு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு பற்றி இதுவரையில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும், எல்லாத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய மேலான உணர்வுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதற்கண் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொன்ன நல்ல ஆலோசனைகளையும் நல்ல கருத்துக்களையும் அரசு மனதிலே கொண்டு இதற்கான நியதிகளை உரிமைகளை வழங்குகின்றபோது, மேற்கொள்ளுகின்ற திருத்தங்களை உருவாக்குகின்றபோது தக்க வகையிலே ஆவன செய்யும் என்று முதலில் உறுதி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதற்கண் சில விவரங்களைச் சொல்வது என்னுடைய தார்மிகக் கடமை என்று கருதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவருடைய கருத்துக்களைச் சிறப்பாக நல்குகின்றபோது, ஒரு விவரத்தை இந்தக் கண்ணியமிக்க சபையிலே வைத்துள்ளார்கள். நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், கருத்துக்களினுடே இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப்பற்றி அவர்கள் ஒரு உணர்வைச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய அனுகுமுறை பற்றி, அரசு மேற்கொண்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவினுடைய தன்மைகளைப் பற்றி, அவர்கள் கருத்துக்களை நல்கினார்கள். அப்படிச்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 மார்ச் 6]

சொல்கின்ற நேரத்திலே “ ஏதாவது செய்ய வேண்டும். ஏதாவது செய்து பதிவுத் துறைக்குப் பெயர் வாங்கித் தர வேண்டும். இன்றைக்குப் பதிவுத் துறையைப்பற்றி அவனி அறியாமல் இருக்கிறது. உலகம் அறியாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல பணிகள் காரணமாக யோசனை செய்தாரோ இல்லையோ, ஆனால் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பதிவுத் துறையினுடைய விவரங்களை உலகம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ” என்று அவர்களுடைய உணர்வை மனதாரச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு மிகவும் பணிவாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களும் நானும் காப்பாற்ற வேண்டிய அளவுக்கு, ஒரு பலவீனமான துறையில் பதிவுத் துறை. அது இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 100 ஆண்டுகளைக் கடந்து, இன்னும் சொல்லப்போனால் 117 ஆண்டுகளைக்கூட கடந்து, மக்களுக்கு இன்றும் தொடர்ந்து சேவை செய்து வரக்கூடிய ஒரு துறை. 1834 ஆம் ஆண்டு இந்த பதிவுத் துறை விரிவாக்கப்பட்டு 117 ஆண்டுகளாகப் பல மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் சேவை செய்கின்ற ஒரு சர்வீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டாக இருந்துகொண்டு பணி புரிந்து வருகிறது. இதை இந்த நேரத்தில் தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் இணைந்துள்ள துறைகள் அரசில் எத்தனையோ இருக்கின்றன. ஆனால் எந்தத் துறைக்கும் இல்லாத தனித்தன்மை இந்தப் பதிவுத் துறைக்கு உண்டு. பிறந்தது முதல், தொட்டில் முதல், கல்லறை வரை மனிதனுடைய நடவடிக்கைகளில் இந்தத் துறை பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது. அது எந்தத் துறை என்றால், இந்தத் துறைதான். தொட்டில் முதல் கல்லறை வரை மக்கள் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும், எந்தச் செயலை எடுத்தாலும், மக்களுக்குப் பணி புரிகின்ற வகையிலே இந்தத் துறை பணிகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, வேறு எந்தத் துறையிலும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு இந்தத் துறை 11 சட்டங்களைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிச் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு துறை, பதிவுத் துறைதான். (1) இந்தியன் பார்ட்னர்சிப் ஆக்ட், Indian Partnership Act,

(2) சங்கங்களின் பதிவுச் சட்டம் (Societies Registration Act)

(3) பிறப்பு இறப்பு பதிவுச் சட்டம் (Births and Deaths Registration Act)

1981 மார்ச் 6] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

- (4) இந்திய பதிவுச் சட்டம் (Indian Registration Act, 1908)
- (5) தமிழ் நாடு சீட்டு நிதிகள் சட்டம் (Tamil Nadu Chit Funds Act)
- (6) தனித் திருமணச் சட்டம் (Special Marriages Act)
- (7) இந்து திருமணச் சட்டம் (Hindu Marriages Act)
- (8) வரதட்சிணை தடைச் சட்டம் (Dowry Prohibition)
- (9) பார்சி திருமண, திருமண முறிவு சட்டம்
(Parees Marriages & Divorce Act)
- (10) திருவாங்கூர் சிட்ஸ் சட்டம் (Tiruvangore Chits Act)
- (11) இந்திய முத்திரைச் சட்டத்தில் சில விதிகள் (Certain Provision

of the Stamp Act) ஆகிய எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படிப் பல சட்டங்களைச் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. காலத்தின் கட்டாயம் ஏற்பட்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். ஏதோ விளம்பரத்திற்காக அல்ல. தேவையைக் கருதி, அவசியம் கருதித்தான் செய்கிறோம். அதற்குக் காரண காரியங்களைக் கூறியிருக்கிறோம். 'ஆப்ஷெக்ட்டஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' என்பதில் தெளிவாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலே கருத்து வேறுபடலாம். ஆனால் குழந்தை விளையாட்டாக இதை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வர இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதனும் இதுபோன்ற கண்ணியமிக்க சபையில், உறுப்பினர்களைப் போன்ற விவரம் தெரிந்த பேருமக்கள் மத்தியிலே இதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்றால், ஒரு முறை அல்ல. இரு முறைகள் அல்ல, மூன்று முறைகள் அல்ல, ஆயிரம் முறைகள் அதையென்றி யோசனை செய்துதான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவுகளைக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே கருத்து மாறுபடலாம், வேறுபடலாம். அவை உடனடியாக அளித்திருக்கின்ற உரிமைகள். இன்றைக்கு மாறுபட்டிருக்கிறார்கள். வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் நாங்கள் விளக்கம் சொல்வது எங்களுக்கு தார்மிகக் கடமை. பிறகு அந்தக் கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் மறுக்கின்ற நிலையில், அதைக் காலத்திற்கு விட்டுவிட்டு, எங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கின்றது. அந்த வகையிலேதான் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில விவரங்களைக்கூட கேட்டிருக்கி

(பிற்பகல் 12-40)

றார்கள். அந்த விவரங்களுக்குச் சில விளக்கங்களை அளிப்பது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்குப் பொதுவாக இதனை வரவேற்ற நண்பர்களும் அல்லது சில நிலைமைகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவரச்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 மார்ச் 6]

சொன்ன உறுப்பினர்களும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தகுதியுள்ளவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், புதிய முயற்சி காரணமாக அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பின்மை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதென்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இது அவசியமே இல்லை, இன்றைக்கு உள்ளவர்களாலே என்ன தவறுகள் நடந்துவிட்டன, படித்தவர்கள் எழுதுவதில்கூட தவறுகள் நடக்கின்றன, இன்றைக்கு எழுதுபவர்கள் என்ன தவறுகள் செய்து விட்டார்கள், வழக்கறிஞர்கள் எழுதும் பத்திரங்களில்கூட குறைகள் இருக்கின்றன என்று இரண்டு விவரங்களைச் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம், அனுபவத்தில் அங்கே சில குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்ததுதான். பொறுப்பு வாய்ந்த ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்கள் கூட அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நடைமுறையில் சில பலவீனங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. குறிப்பாகக் கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், விவரம் தெரியாதவர்கள், அறியாமையில் இருக்கிறவர்கள் பதிவு செய்ய வருகின்றபோது, சில பேர்கள், சட்டத்தில் பாதுகாப்பு இல்லாததால், சட்டத்திலுள்ள சந்து பொந்துகளை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை எமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆடிட்டர்-ஜெனரல் அவர்களே சொன்னதாலும். நம்முடைய அனுபவத்தாலும், அந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம்.

திருச்சி மாவட்டத்தில், பெரம்பலூர் தாலுக்காவில், பூலம்பாடி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு சர்வே எண் 335/1-ல் 2.34 ஏக்கர் நிலத்தினை ஆ. 1,500-க்கு வரதம்மாள் என்பவர் விற்றார். தமக்கு உரிய நிலம் 1.34 ஏக்கரே என்றும், 2.34 எனக் கைத் தவறுதலாக கிரையப் பத்திரத்தில் எழுதப்பட்டுவிட்டது என்று கூறி, ஒரு பிழைத் திருத்தல் பத்திரம் ஒன்றினைப் பின்னர் எழுதினார். இப்பத்திரத்தின் தன்மை பற்றி வருவாய் வாரியக் கருத்து கோரப்பட்டது. முத்திரைச் சட்டத்தின்படிப் பிழைத் திருத்தல் பத்திரம் ஆ. 1,500-க்கு உரிய ஒரு கிரையப் பத்திரம் என்றும், அவ்வாறே முத்திரைத் தீர்வை வசூலிக்க வேண்டுமென்றும் வாரியம் தீர்ப்பளித்தது. பத்திரம் எழுதுபவரின் பிழை காரணமாக கிரையம் பெறுபவர் இருமுறை தீர்வை வழங்க வேண்டி நேர்ந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன.

இதேபோல் விழுப்புரம் பதிவு மாவட்டத்தில் ஒருவர் உயில் பத்திரம் எழுதினார். பத்திரத்தின் இடையில் கிழக்கண்ட சொத்தினை இன்றே ஒப்படைத்துவிட்டேன் என்னும் வாசகம் கண்டிருந்தது. இறுதியில் உயிலுக்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

சூரிய வாசகங்களான “ இந்த உயில் என் ஆயுளுக்குப் பின் அமுலுக்கு வா வேண்டியது ; இதை மாற்றவும் ரத்து செய்யவும் எனக்கு அதிகாரமுண்டு” என்னும் வாசகங்கள் அமையப்பெற்றிருந்தன. இப்பொருள் குறித்து நீதி மன்றங்களின் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இப்பத்திரம் உயில் என முடிவு செய்யப்பட்டது என்றாலும், பத்திரம் எழுதியவரின் நோக்கு யாது என்பதைத் தெளிவாக அறிவது இயலவில்லை. செட்டில்மென்ட்டுக்கும் உயிலுக்கும் வேறுபாடு அறியாததால் பத்திரம் எழுதுபவர் இவ்வாறு இடர்தரும் வகையில் பத்திரம் எழுதிவிட்டார். பத்திரம் எழுதுபவரின் நோக்கம் யாது என்று தெளிவாக அறிய முடியவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதுவே அவருடைய நோக்கமாக இருக்கலாம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : It is a debatable point.

அவர் ஒன்றைச் சொல்லியிருப்பார் எழுதுகிறவர் வேறு ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டிருப்பார். அவருக்கு வழிகாட்ட அது வாய்ப்பாக அமைந்திரா தென்பது என்னுடைய யுகம். இப்படி நடைமுறையிலே இருக்கிறது. பத்திரங்களை எழுதுகிறவர்களுக்கு அந்தச் சட்டத்தின் தன்மைகள், அந்த உணர்வுகளைப் புரிந்து எழுதும் தகுதி இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஞானம் இல்லாத காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று, பிசுந்த பணச் சமையை, மனச் சமையை கிராமங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு, அறியாத மக்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. எனவே பத்திரங்களை எழுதுபவர்களுக்கு குறைந்தபட்சத் தகுதி இருக்க வேண்டும், குறைந்தபட்ச அனுபவம் இருக்க வேண்டும். என்ற நல்லெண்ணத்தில்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 10, 20 குறைபாடுகளை நான் நேற்றையதினம் தேடி எடுத்து வைத்துள்ளேன். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது வழக்கறிஞர்களுக்கு உரிமம் வழங்கிவிட்டால், பெருகி வரும் வழக்கறிஞர்களின் வேலை ரில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கலாம், அவர்கள் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய பணியையும் தக்க முறையிலே பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென்ற விவரங்களைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பச்சத்திலுள்ள வழக்கறிஞர் சொன்னாலோ என்னவோ, வாத்தியாருக்கு !

[1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : அது மட்டுமல்ல, அமெரிக்கா, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இது போன்ற வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்படுகிறதென்று சொன்னார்கள். அதையும் நான் கண நேரம் எண்ணிப் பார்த்தேன். தக்கவர்களிடத்தில் யோசனை செய்து பார்த்தேன். அப்படி யோசனை செய்து பார்க்கிறபோது, இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு நடைமுறையை விரிவாக்குவோமானால், நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல், இன்றைக்குப் பத்திரப் பதிவில் பெரும்பகுதியினராக ஈடுபட்டுள்ள பத்திரம் எழுதுகிறவர்கள் நிலை என்னவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டுள்ள எளியவர்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்களென்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, பெரிய அளவிற்குத் தொகை இருந்தால்தான் வழக்கறிஞர்கள் எழுதுவார்கள். பெரிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு வரவு இருந்தால்தான், அதை ஏற்றுக்கொள்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, சிறு கிராமங்களில்கூட 8 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குள் ஒரு துணைப் பதிவாளர் நிலையம் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதன் மூலம் கிராம மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று, அந்தப் பணி விரைவு படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையில், அந்த சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் வழக்கறிஞர்களின் பணி கிடைக்குமா? சேவை கிடைக்குமா என்றால், அது இயற்கையில் நடக்கக் கூடியதாக, மெய்யாக இருக்கக்கூடியதாக இல்லை. கிராமங்களில் அது கிடைக்காதென்று கருதுகிறேன். ஆனால் இதை பல வழக்கறிஞர்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்களா என்றால், பயன்படுத்துகிறார்கள். பணக்காரர்கள், வசதிபடைத்தவர்கள் வழக்கறிஞர்களை வைத்துத் தான் பத்திரங்களை எழுதுகிறார்கள். அப்பட்டப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த உரிமையை வழங்குவதென்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், ஏழைகளும் இந்த வசதிகளைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் ஏழைகளுடைய நிலைமை இப்படி பத்திரங்களை எழுதுவதற்கு உகந்ததாக இராதென்ற காரணத்தால், அந்தக் கருத்திற்கு உடன்பட முடியவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகிறபோது, 50 விழுக்காடு பெண்களுக்குப் பத்திரப் பதிவிலே உரிமம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை ஆய்வில்

1981 மார்ச் 6]

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

எடுத்துக்கொண்டு, விதிகளை விரிவாக்குகின்றபோது அனுதாபத்தோடு கவனிக் கப்படுமென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பணியாற்றிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பணி பாதிக்கப்படாமல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு கோளாவிலே இருக் கின்ற அந்தச் சட்டத்தின்படியே குறைந்தபட்சம் 5 ஆண்டுகள் அதிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள், 5 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பத்திரம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறவர் களுக்கு உரிமம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

அதனைப் போலவே கோளத்தில் சட்டத்திலே பல விதிகளை உருவாக்கியிருக் கிறார்கள். 'தேர்ட் பாரம்' படித்தால் போதும் என்கிற முறையில் கல்வித் தகுதி வைத்திருக்கிறார்கள். 5 ஆண்டுகள் பத்திரம் எழுதுகின்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்களுக்கும், முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டு மென்று கோளா சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல, தேவைப்பட்ட, சிறந்த அம்சங்களை எடுத்துக்கொண்டு மேலும் நாம் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குச் சட்டத்தைச் செழுமைப்படுத்துவோம். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இப்போது தகுதியுடன் இந்தப் பணியைச் செய் கின்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பின்மை ஏற்படாமல் இருக்குமாறு பார்ப்பதில் இந்த அரசு கவனமாக இருக்கும். 4 நாட்களுக்கு முன்பு நான் சட்டமன்றப் பேரவையில் பேசும்போது கூட இதுபற்றி ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும் இதை எதற்காக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஏதோ இந்த அரசு இதின் கவனம் செலுத் தாமல் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுபற்றி சென்ற ஆண்டு ஒரு ஆய்வு செய்து பார்த்தோம். டெபிசிட் ஸ்டாம்பு, குறைவாக முத்திரை மதிப்பிடப்பட்டு அதன் காரணமாக ஸ்டாம்பு குறைவாகச் செலுத்தப்பட்டு அதன் காரணமாக அரசுக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைவாக வருகின்ற முறை பரவலாக இருந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் இருக்கின்ற நடைமுறை நிலவரங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். குறைந்த அளவு ஸ்டாம்பு செலுத்தப்பட்டதால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 70 ஆயிரம் ஆவணங்களுக்கு சென்ற ஆண்டு குறைவாக ஸ்டாம்புக் கட்டணம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு, அவையெல்லாம்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 மார்ச் 6]

கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, 49-வது விதியின்படி மீண்டும் அவையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, 3 கோடியே 23 லட்சம் ரூபாய் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் பத்திரத்தை எழுதுபவர்கள் சொத்து மதிப்பைக் குறைவாக எழுதிப் பதிவு செய்து விடுகிறார்கள். அந்த டாக்குமென்ட் ரைட்டர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இப்போது நமக்கு சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லை. சட்டப் படி அது குற்றம். ஆனால் சட்டப்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லை. அந்தச் சட்டப் பாதுகாப்புக்காகத் தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இப்போது அவையினுடைய அனுமதிக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், கிராம மக்களிடையே இன்றைக்கு இருக்கிற சேவையை விரிவுபடுத்தவும், விரைவுபடுத்தவும், தகுதியில்லாதவர்கள் வேறு வேலை ஒன்றும் கிடைக்காவிட்டால் இரண்டு ஆண்டுகள், மூன்று ஆண்டுகள் காத்திருந்து விட்டு திடீரென்று இந்த வேலைக்கு வந்து விடுகிற நிலையைப் போக்கவும், 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்று தகுதி பெற்றிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவும், அரசின் வருமானத்தை எந்த விதத்திலும் ஊனம் ஆக்காமல் செய்கின்ற வகையிலும் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் ஒரு முற்போக்குச் சட்டமாக, ஏழையெளியவர்களுக்குப் பயன்படுகின்ற சட்டமாக இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. டன்னெடுங் காலமாக இருந்து வருகிற சட்டத்தின் விதிகளைப் பயன்படுத்தி, இந்த ஆவணங்களை எல்லோரும் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஒரு காலத்தில் நிலம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மட்டும்தான் பத்திரம் எழுதினார்கள். ஆனால் காலம் மாறி வருகின்ற இன்றைய சூழ்நிலையில் திருமணம் சம்பந்தமாகப் பத்திரம் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. வணிகர்கள், வியாபாரிகள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பத்திரம் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. காலம் செல்லச் செல்ல பணிகளின் தன்மை வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. அதற்கேற்ப சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டியது இந்தத் துறையின் தார்மிகக் கடமை. தொடர்பில் முதல் கல்லறை வரை இதனுடைய பணி பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது.

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, சில நல்ல விவரங்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு விவரத்தைச் சொன்னார்கள். பத்திரம் எழுதுகிற முறையை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குறிப்பிட்ட வடிவில் பத்திரங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் பத்திரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவில் இல்லை, ஆகவே பத்திரங்களை ஒரே ஸ்டான்டர்ட் ஆகக் கொண்டுவர ஏதாவது வழிவகை இருக்கிறதா?

1981 மார்ச் 6] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

என்றும் கேட்டார்கள். இதை தமிழகம் முழுமைக்கும் ஒழுங்கு முறையில், ஒரே வடிவில் கொண்டுவர அரசு விரும்புகிறது. ஆவணம் எழுதுகிறவர்களை இந்த அரசு எப்படி ஒழுங்கு முறைக்கு உட்பட்டவர்களாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ அதே போல பத்திரம் எழுதுகிற முறையும் குறிப்பிட்ட ஒரே வடிவில் இருக்க வேண்டுமென்கிற கருத்தினை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இப்போது சொல்லிக் கொள்வேன். மலேசியா போன்ற நாடுகளில் ஆவணங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டு, ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, எல்லாம் ஒரே 'ஸ்டான்டர்ட்' ஆக இருக்கின்றன. கிரயம், ஈட்டு, பரிவர்த்தனை போன்றவைகள் அச்சடிக்கப்பட்டு அதற்கான மாதிரிப் படிவம்கூட இருக்கிறது. பத்திரங்களை ஆய்வு செய்த மாநிலக் கணக்காயர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் ஆவணங்களின் தன்மைகளை அறிந்தோ அறியாமலோ மாற்றம் செய்தல் போன்ற தன்மைகளின் காரணமாக அரசுக்கு வர வேண்டிய முத்திரைக் கட்டணம் குறைகிறது என்று சொல்லி, பத்திரங்கள் எல்லாம் ஒரே வடிவில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறார். இந்த அரசு அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒழுங்கு படுத்துவதன் மூலம் அது ஏழையெளிய மக்களுக்குப் பயன்படும். அதற்குச் சட்டத் திருத்தம் தேவைப்படும். ஆவணங்களைத் தயாரிப்பதும் எளிதாகும். பதிவுக் கட்டணமும் எளிதாக்கப்படும். இந்த முறை காரணமாக ஒரு புதிய முறையை ஆவணங்கள் எழுதுபவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவார்கள். அப்படி உருவாக்கப்பட்டால், மக்களும் ஏமாற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். நடைமுறையில் அத்தகைய ஒரு சட்ட முன்வடிவினை உருவாக்க வேண்டிய நியாயமான நிலைக்கு அரசு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் என்ன விரும்புகிறார்களோ அந்த எண்ணம் நிச்சயமாக ஈடேற எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க, இந்த அரசு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதோடு, அது அரசின் ஆய்வினும் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பின்னால் அவையின் அனுமதிக்காக அதைக் கொண்டு வருகிறேன் என்பதைச் சொல்லி, அதற்கு முன்னதாக இங்கே கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அதிகாரம் வழங்குகிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன்.

276 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981)

[1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு, பத்திரப் பதிவு (தமிழ் நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பிரிவு இரண்டுக்கான திருத்தத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. ரா. தாமஸ் முன்மொழிவார்.

THIRU P. R. THOMAS: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 2 add the following words at the end of the proposed section 89-B:—

“And such rules may also provide that certain special categories of documents should be drafted, attested and presented for Registration only by practising Advocates.”.

THIRU A. R. DAMODARAN: I second it.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment:

“In clause 2, add the followig sub-clause to the proposed new Section 89-B:

“Document writers in existence to-day with a minimum experience of one year before any of the Registration offices in the State shall be granted licences automatically on application in the prescribed form and on payment of the prescribed fees.”

THIRU A. J. DOSS: I second it.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபோது ஏதோ நான் இந்தப் பத்திரம் எழுதுகின்ற தொழிலை முழுவதும் வழக்கறிஞர்களுக்குத்தான் வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டு கோளாக நான் கொடுத்ததாகக் கூறினார்கள். நான் என்ன கருத்தில் சொன்னேன் என்றால், குறிப்பிட்ட சில நுட்பமான, சிக்கலான, சிரமமான பத்திரங்களை வழக்கறிஞர்கள் எழுதுவதற்கான உரிமங்களை வழங்கி பிரத்தி யேகமாக அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று

1981 மார்ச் 6]

கூறினேனே தவிர, முழுமையாக இந்தப் பத்திரம் எழுதுகின்ற உரிமத்தை வழக் கறிஞர்களுக்கே அளிக்க வேண்டுமென்று கூறவில்லை. ஆகவே இதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரும்போது உரிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

*திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய திருத்தத்தையொட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன். பத்திரம் எழுதுகின்ற பணியிலே ஈடுபட்டிருப் பவர்கள், அவர்களுடைய தொழில், அல்லது அந்தப் பத்திரம் எழுதுவதையே தொழிலாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எந்த விதத்திலேயும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்வோடுதான் என்னுடைய திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சில தவறுகள் நடைபெற்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில பத்திரங்கள் எழுதப் படும்போது, அது உயிலா அல்லது செட்டில்மென்டா என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பத்திரம் எழுதுகின்ற வர்களுடைய பணி என்னவென்றால், சொத்துக்கு உரியவர்களின் நோக்கத்தின் படியே எழுதுவதாகும். அப்படி எழுதச் செய்வது சொத்துக்கு உரியவர் களுக்கு இருக்கின்ற உரிமை என்பதோடு மட்டுமல்ல, அவர்கள் வேறு பல குடும்பச் சூழ்நிலைகளாலே, எழுதுகின்ற பத்திரங்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற அளவிலே ஒரு வரையறை இல்லாமல் அவர்கள் விருப்பப்படி எழுதச் சொல்லும்போது, அவர்களின் விருப்பப்படி எழுதுவதே ஒரு திறமை. அதை மறுப்பதாக இருக்கக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம், பத்திரத் திலே சில சமயங்களிலே சர்வே நம்பர் கூட விட்டுப் போகின்றது. வழக் கறிஞர் எழுதினால்கூட, இந்தத் தவறுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. எப்படிப் பட்டவராக இருந்தாலும், இந்தவிதமான குறைகள் ஏற்படுகின்றன. திண்டி வனத்திலே இருக்கும் ஒருவர், பத்திரம் எழுத விரும்புவவர் திண்டிவனத்திலே இருக்கிற வக்கிலைத்தான் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தாண்டி சென்னைக்கு வரும்போது, திண்டிவனத்திலே இருக்கும் வக்கில் சொன்னது தவறு என்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். கோர்ட்டிலே அப்பீலுக்கு வரும்போது என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 'எனய்யா கீழ்க்கோர்ட்டிலே உன்னுடைய வக்கில் சரியாகச் செய்யவில்லையே?' என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, எழுது கின்ற எழுத்துக்களுக்கும் வார்த்தைகளுக்கும் பொருள் தெரிந்து எழுதுகின்ற முறைதான் வேண்டும். சில பத்திரங்கள் பதிவாக இன்றைக்குத்தான் குறைகள் எல்லாம் தெரிய வந்தது என்று சொன்னார்கள். இதிலே

[1981 மார்ச் 6]

Registration Officer அவர்களுடைய பங்கு என்ன? அவரே பண்ணியிருக்கலாமே? ஏன் பண்ணவில்லை? அப்படியென்றால் அங்கே இருப்பவர்களுக்கு இதிலே பங்கு இருக்கிறது என்று அர்த்தமா? அல்லது அங்கே முடியவில்லை என்று அர்த்தமா? தகுதிபெற்று உத்தியோகத் திலே இருப்பவர்களால் இதையெல்லாம் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தக் குறைகளை முதலில் போக்க வேண்டும். Under-estimate குறைத்து மதிப்பீடு போடுவதைப் பொறுத்தவரையில், பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே முடிவல்ல. கோர்ட்டுக்குப் போக்கூடியதாக இருக்கிறது. 'நான் சொன்ன மதிப்பு தான் சரி' என்று சொல்லி சொத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் மீண்டும் நீதிமன்றத்திற்குப் போகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. Under-estimate என்பது Market Value மாறும்போது வருகிறது. அதிலே எப்போதும் difference of opinion கருத்து மாறுபாடு இருக்கிறது. 'இது அதிகமான மதிப்பு' என்று சில நேரங்களில் சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், 'என்னுடைய சொத்துக்கு இவ்வளவு மதிப்பு இல்லை' என்று வாதிடும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். அதனால், எல்லாமே தவறு என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. வழக்கறிஞரே பல இடங்களிலே 'டிராப்ட்' பண்ணுகிறார். அப்படி வழக்கறிஞர் 'டிராப்ட்' பண்ணி எழுதிக் கொடுப்பதை பிறகு பத்திரம் எழுதுபவர் தான் எழுதுகிறார். "வழக்கறிஞர் எழுதிக்கொடுத்தாலும்", யார் Document Writer ரோ "அவரிடம் சென்று எழுதிக்கொண்டு வா" என்று சொல்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்குச் சங்கடம் வராமல், இதற்கான விதிகளை நிர்ணயிக்கும் போது, பார்த்து விதிகளை வகுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 5 ஆண்டுகள் அனுபவம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிலை ஓராண்டுக் காலம் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலே அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. அவர்களை வைத்து மக்கள் எழுதுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்களுடைய திறமையைச் சமுதாயம் அங்கீகரித்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். ஆகவே, '1 ஆண்டுக் காலம்' என்பதை, எனது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விதிகளிலே இவ்வாறு கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் அளவிலே என்னுடைய திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I just want to make one or two observations. I appreciate the Hon. Minister's intention in bringing in this Bill. But, I would like to inform him that all these defects that he has pointed out about under-valuation of documents,

1981 மார்ச் 6]

[Thiru A. R. Damodaran]

about the confusion between settlement and will, etc., will not be solved by having licensed document writers. As the hon. Member Thiru Ramamoorthy pointed out, it is because the intention of the testator itself was confused that the document had to go to the High Court. The main difficulty in this measure relates to those people who are already writing documents. The Hon. Minister has said that when he promulgates the rules, he will try to absorb all these people who are now writing documents. It can never be done because if the Government are going to prescribe a minimum qualification like S.S.L.C., certainly 10,000 people are going to be disqualified and the Government cannot say that they will take them. How are the Government going to judge the capacity of the document writers? They will have to have some objective test or prescribe a minimum qualification. So, this measure is going to deprive about 10,000 or 15,000 people of the little employment that they are having by writing documents sitting underneath the trees beside the Registration offices.

Regarding the standardisation of forms, the Government cannot undertake this responsibility because if anything goes wrong in the standard form, then, again the Government will have to give an amendment to it. I would like to inform the Hon. Minister that, in our libraries, there is a huge volume titled "Bhindra's Law of Draftsmanship" in which they have furnished specimen forms for various documents like sale deeds, mortgage deeds, partition deeds, agreements, etc. Probably, the Hon. Minister may advise the Tamil Research Department to go through the ready-made documents given in that printed book which is in use for the past 50 years. Many advocates refer to these documents when writing different documents. Very few advocates have got the time to draft original documents. This is no reflection on advocates at all. But, we have to go by precedents. I would request the Hon. Minister to ask the Tamil Research Department to go through the ready-made documents to prepare some such type of forms which can be printed by some non-official organisation because the Government cannot undertake the responsibility of preparing documents as it will give rise to all sorts of legal objections. If an analysis of the documents that have been registered is made one will find that nearly 80 per cent of them are very simple documents like usufructuary mortgage deeds, sale deeds, etc., which can be covered by proform Tamil document-forms. If this can be

280 1981 ஆம் ஆண்டு பத்திரப் பதிவு (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1981)

[Thiru A. R. Damodaran]

[1981 மார்ச் 6]

provided, even the document writers may become unnecessary and we ourselves can write many of the documents. I want this suggestion to be considered by the Hon. Minister.

My other suggestion is that in the heavy Registration officers in the Registration Department, the Hon. Minister can easily have "Xerox" copying machines for preparing copies of documents which now take 2 or 3 months. It can be done in the major Registration offices. I do not want the copying to be done free and the payment of a fee can be prescribed. But, a man who gets a document registered should be able to get immediately a copy of the document.

These are all the suggestions that I wanted to make. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவர் அவர்களே. ஒரு விவரத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இன்றைக்குப் பத்திரங்களைப் படிவங்கள் எடுப்பதில் சுணக்கமும், காலதாமதமும் ஆகிறது என்ற விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் காலதாமதத்தையும், சுணக்கத்தையும் போக்குவதற்கு சென்னை-மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் 'படிவங்கள் எடுக்கின்ற இயந்திரங்களை' வழங்க பரிட்சார்த்தமாக இன்றையதினம் ஏற்பாடு செய்து படிவங்களை விரைவிலே கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்து வருகிறது. மேலும் படிவங்களைக் கேட்பவர்களுக்கு அந்த முறை காரணமாக நல்ல பணியைச் செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமஸ் அவர்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : வற்புறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய திருத்தத்திற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : ஓர் ஆண்டு பணியாற்றினாலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கேரளத்திலே இன்றைக்கு 5 ஆண்டுகள் என்று வரையறுத்திருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில், தமிழகத்தில் சட்டம் நிறைவேறி

1981 மார்ச் 6] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

சட்டத்தின் அடிப்படையில் விதிகள் வகுக்கப்படும்போது, மாண்புமிகு உறுப்
பினர் அவர்களுடைய நல்ல யோசனையை ஆழ்ந்து பரிசீலிப்போம் என்று
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் என்
னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

திருத்தங்கள், அவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெறப்பட்டன.

பிரிவுகள் 2, 3, 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை,
அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,
“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு, பத்திரப்
பதிவு (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 10/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—
“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1981 ஆம் ஆண்டு, பத்திரப்
பதிவு (தமிழ்நாடு திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 10/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட
முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981).

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மேலவைத்
தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981 ஆம்
ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட
வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

282 தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 14/1981)

[1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“ சட்டமன்றப் பேரவையால் திறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981) ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ”

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரை, நான் வரவேற்கிறேன். அதே நோத்தில், சட்டவிரிதிகளை மீறுவோருக்கு ஏற்கெனவே அபராதம் ரூபாய் 10 என்றிருந்ததை தற்போது ரூபாய் 50 என்று உயர்த்தியிருப்பதையும் அதைப் போலவே தண்டனைக் காலம் 15 நாள் என்றிருந்ததை ஒரு மாதம் என்று உயர்த்தியிருப்பதையும் ஆட்சேபிக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இந்த விரிதிகளைக் கடைப் பிடித்து நடக்க வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களை “ எஜுகேட் ” செய்வதற்குப் பதில், அபராதத் தொகையையும் தண்டனையையும் அதிகரிப்பது என்பது சரியல்ல. எனவே பழைய முறையில் உள்ளதைப் போல் 15 நாள் தண்டனையும் 10 ரூபாய் அபராதமும் என்றே இருக்கலாமென்றும். இவை இரண்டையும் உயர்த்தியிருப்பது தேவையில்லை என்றும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் தி.மு.க. சார்பில் வரவேற்கிறேன். விதிமுறைகளை மீறினால், அதற்கான தண்டனைக் காலத்தை ஒரு மாதம் என்றும் அபராதத் தொகையை ரூபாய் 50 என்றும் உயர்த்தியிருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். இன்னும் இதை அதிகப்படுத்தினால்கூட நல்லது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு சுகாதாரக் கேடுகள் இல்லாமல் பட்டி வைப்பதற்கு முன்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வருவாய் வாரியத்தின் அனுமதி பெற்றே நோட்டிபிகேஷன் செய்யும் முறை இருந்ததையும் இப்போது மாற்றி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கே அத்தகைய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்புக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகும்.

உரிமங்கள் ஏதுமில்லாமல் நகரில் உள்ளவர்கள் சொந்தமாக மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு அவைகளை வெளியே விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனாக் சுகாதாரக் கேடு மட்டுமல்லாமல், போக்குவரத்திற்கும் பெருந்த இடைஞ்சல்

1981 மார்ச் 6]

(திரு. சோ. ஆறுமுகம்)

ஏற்படுகின்றது. தற்போது நகரங்களில் நிறைய ஆடு, மாடுகள் உரிமங்கள் எதுமில்லாமலே திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைச் சரியாகக் கண்காணித்து தடுப்பதற்கான சட்டமில்லாமல் இருப்பதால், சுகாதாரக் கேடுகளும், விபத்துகளும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பட்டிகள் வைத்து நடத்தாமல் சட்டத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு தண்டனை கொடுப்பதைப்போல், தனிப்பட்டவர்கள் நகர்ப்புறங்களில் ஆடு, மாடுகளை வைத்து அவைகளைப் பாதுகாப்பாக வளர்க்காமல் வீதிகளில் அலைய விடுவார்களானால், அவர்களும் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவது நல்லதாக இருக்கும் என்று கூறி சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கால்நடைகளின் முக்கியத்துவம் கருதி, கால்நடைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும், கால்நடைகளால் சமுதாயத்தில் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும், அவைகள் மூலம் நோய்நொடிகள் பரவாமல் இருப்பதற்கும்தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. நல்லசிவன் அவர்களும் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் இந்தத் திருத்தங்களைப் பொதுவாக வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும் போது, இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் அபராதத் தொகை ஏற்கெனவே ரூபாய் 10 என்றிருந்ததை ரூபாய் 50 ஆகவும், அதைப்போலவே தண்டனைக் காலம் ஏற்கெனவே 15 நாட்கள் என்றிருந்ததைத் தற்போது ஒரு மாதம் என்றும் உயர்த்தியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இது அதிகமானது என்றார்கள். அவர் எந்த அடிப்படையில் இதை அதிகம் என்று பேசினார் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அபராதத் தொகை 10 ரூபாய் என்றால், சாதாரண ஏழை விவசாயிகூட அபராதம் ரூபாய் 10 தானே என்று கடன் வாங்கி அந்த அபராதத் தொகையைக் கட்டிவிடுவான். அதை ரூபாய் 50 என்று உயர்த்தினால், சாதாரணத் தொழிலாளியால் அதைக் கட்ட முடியாது, கடனும் வாங்க முடியாது என்ற அடிப்படையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதோடு தண்டனைக் காலத்தை அதிகரித்திருப்பதைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் எவ்வளவு குறிப்பிட்டிருந்தாலும், மாஜிஸ்ட்ரேட் தன்னுடைய விருப்பப்படி அந்தக் காலத்தைக் குறைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்த்து வகையில், அதாவது தண்டனைக் காலத்தை 2 நாட்களாகக் குறைக்கலாம் என்று சொல்லும் வகையில் திருத்தம் ஒன்றையும்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1981 மார்ச் 6]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக, ஒரு மாதம் தண்டனைக் காலம் என்று நாம் போட்டிருந்தாலும்கூட, மர்ஜிஸ்ட்டிரேட் தன் கருத்துப்படி தண்டனைக் காலத்தைக் குறைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை அவருடைய விருப்பத் திற்கே இந்த அரசு விட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தைக் குறிப்பிடும் போது, வருவாய் வாரியத்திற்கும் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது வருவாய் வாரியத் தின் அனுமதி பெற்று...

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : இப்போதே வருவாய் வாரியத்தின் அனுமதி பெற்றுதான் மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் 'நோட்டிபிகேஷன்' செய்கிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கே இந்த அதிகாரத் தைக் கொடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : அவ்வாறு அவர் பாராட்டிய தற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு வருவாய் வாரியத் தின் அனுமதி பெற்று, அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் செயல்படுவதற்கு முன்பு கால தாமதம் ஏற்பட்டது. அதனால் தான் இந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தோம்.

கால்நடைச் சந்தைகள், கேட்டில் ஷோ போன்றவைகளை அமைக்கும் போது, பலர் தங்களை அறியாமலேயே நோய் உள்ள கால்நடைகளைக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அதன் மூலம் மற்ற கால்நடைகளுக்கும் அந்த நோய் பரவ வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே இதைத் தடுக்கும் வகையில்தான் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் கூறி நான் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச் சினை—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்",

1981 மார்ச் 6]

(பிற்பகல் 1-20)

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்டமுன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 2, sub-clause 1(b), after the words ‘of a district’ insert the words ‘or the Commissioner of the Municipal Corporation in the cities of Madras, Madurai and Coimbatore Corporations.’”

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I second it.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் துணை செய்கின்ற வகையிலே இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். மாநிலம் முழுக்க இந்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டுவருகிறபோது, சென்னையிலும், மதுரையிலும் மாநகராட்சிகள் இருப்பதால், “மாநகராட்சி ஆணையர்கள் இந்த அதிகாரத்தைச் செலுத்துவார்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஒரு மாநகராட்சியை, கோவை மாநகராட்சியை உருவாக்க இருக்கிறோம். அதற்குரிய எல்லைகள் கூட வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டன என்று நினைக்கிறேன். நகராட்சிப் பணிகள், மாநகராட்சிப் பணிகள் என்ற அளவிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு முழுமையான சட்ட அங்கீகாரம் தர எந்த அளவிலே ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை ஏற்கெனவே முடிந்திருக்கலாம், அல்லது சில நாட்களில் முடியலாம். எப்படி இருந்தாலும், சட்டமுன்வடிவு நிறைவேறிய பிறகு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கோவை மாநகராட்சி என்று அறிவிக்கப்பட்டவுடனே, மீண்டும் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாவார்கள். அத்தகைய சங்கடத்தைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே, மற்றொரு முறை ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே அமைச்சர் அவர்களுக்குத் துணை செய்கின்ற வகையிலே நான் இந்தத் திருத்தத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறேன். சட்ட நெருடல் காரணமாக “கோவை மாநகராட்சி ஆணையாளர்” என்ற வார்த்தை தேவையில்லை என்று கருதியிருக்கலாம். இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 6]

வதற்கு முன் “கோவை மாநகராட்சி” என்பதை இந்தச் சட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, கோவை மாநகராட்சி ஆணையாளருக்கும் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார். மூலச் சட்டத்தின்படி இதுவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் ஒரு பகுதியில் கால்நடை (நோய்கள்) சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருவாய் வாரியத்தின் அல்லது அரசின் முன் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். இதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால், தற்போது இந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே வழங்கியிருக்கிறோம். இனி ஒவ்வொரு முறையும் அரசின் முன் அனுமதி பெறத் தேவையில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர், “கோவை மாநகராட்சி ஆணையாளர்” என்பதையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று கூறினார். அது தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்க இயலாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கடுமையாக ஏற்க இயலாது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் கொடுத்த திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

As a mark of grace to the Hon. Lady Minister, I am withdrawing my amendment.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 6.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, I move the following amendment:—

“In clause 6, sub-clause (5), for the words ‘one month’ substitute the words “seven days”.

THIRU A. R. DAMODARAN: I second it.

1981 மார்ச் 6]

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள். நான் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்தின்மீது என்ன பேசப் போகிறேன் என்பதை யூசித்து முன்னதாகவே பதிலைச் சொல்லி விட்டார்கள். விதிக்கின்ற அபராதத்தைக் கட்டத் தவறினால் அதற்காக அளிக்கப்படும் சிறைவாசம், அந்த அபராதத் தொகைக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும். 50 ரூபாய் அல்லது ஒரு மாத சிறைத் தண்டனை என்று வைத்து இந்த அதிகாரத்தை நீதிபதிகளின் டிஸ்கிரஷனரி பவருக்கு விட்டு விடுவதால், அவர்கள் ஒரு மாதம் தண்டனை அளிக்கலாம், 15 நாள் தண்டனையும் அளிக்கலாம், சில நேரத்தில் கோர்ட்டு முடியும் வரையில் அளிக்கலாம், சில நேரங்களில் எச்சரித்துக்கூட விடலாம். ஆனால் உயர்ந்தபட்ச சிறைவாசத்திற்கு ஒரு எல்லை—லிமிட்—இருக்கவேண்டும். விதிக்கும் அபராதத் தொகைக்கும், அதைக் கட்டத் தவறினால் விதிக்கும் சிறைவாசத்திற்கும் ஒரு புரபோர்ட்ஷன், சமத்தொடர் இருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நீதிபதிகளுக்கு டிஸ்கிரஷனரி பவரைக் கொடுப்பதன் மூலமாக, யாராவது ஒரு நீதிபதி தன்னுடைய முழு அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினால், 30 நாள் தண்டனையை அளிப்பார். ஆகவே உயர்ந்தபட்சத் தண்டனையை நிர்ணயிப்பது தேவை. அவசியம் 50 ரூபாய் அபராதம் என்று வைக்கின்றபோது, அதைக் கட்டத் தவறினால் ஒரு மாத சிறைத் தண்டனை என்பது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது, தேவையில்லாத ஒன்று, எந்தச் சட்டத்திலும் காணப்படாத ஒன்று. எனவே உயர்ந்தபட்ச சிறைத் தண்டனையை ஒரு வார காலமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் உயர்ந்தபட்ச தண்டனைக் காலத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கோரினார். நீதிபதிகள் மனம் வைத்தால், நாட்களைக் குறைக்கலாம். சில நீதிபதிகள் மனம் வைக்காமல் ஒரு மாதம்கூட தண்டனைக் காலத்தை நீட்டிக்கலாம் என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டத்தின் விதிகளை மீறுபவர்களுக்கு அபராதம் 50 ரூபாய்க்கு அதிகப்படாமலும், அவ்வாறு அபராதத் தொகையைக் கட்டத் தவறினால் ஒரு மாதத்திற்கு மேற்படாமல் சிறைத் தண்டனை விதிக்கவும் இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது. இந்த தண்டனைக் காலத்தை எதற்காக விதித்திருக்கிறோம் என்றால், கால்நடைச் சொந்தக்காரர்கள் உஷாராக

288 தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு, கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 14/1981)

(திருமதி கோமதி சீனிவாசன்)

[1981 மார்ச் 6]

வதற்காகத்தான். தண்டனைக் காலம் ஒரு மாதமாக இருக்கிறதே, நாம் சிறைக்குள் சென்றுவிட்டால் நம்முடைய குடும்பத்தைப் பார்க்க முடியாது, கால்நடைகளைப் பராமரிக்க முடியாது என்று அவர்கள் பயந்துகூட நடக்கலாம். சில நீதிபதிகள் காலத்தைக் குறைத்து தண்டனை கொடுக்கலாம். எல்லா நீதிபதிகளும் அவ்வாறு கடுமையாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லுவது மிகக் கடினம். இரக்க மனப்பான்மை என்பது எல்லா மனிதர்களுக்கும் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே நீதிபதிகள் வசம் நாங்கள் இதை விட்டிருக்கிறோம். நீதிபதிகள் தண்டனைக் காலத்தை நல்ல முறையிலே பரிசீலிப்பார்கள் என்று கூறிவிட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய திருத்தம் தேவையில்லை என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அவருடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகின்றாரா அல்லது வலியுறுத்துகின்றாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு நியாயம் இல்லை என்றாலும் கூட, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு தூரம் வாதாடியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தாமல் விடுகிறேன்.

திருத்தம், அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

பிரிவுகள் 6, 7 ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை; அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

1981 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1981 ஆம் ஆண்டு கால்நடை நோய்கள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1981) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் நாளை காலை 10.30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-30)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

210. Notification issued with G.O. Ms. No. 32, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 7th January 1981, in regard to amendments to the Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Rules, 1980. [Laid on the table of the House under section 21(3) of the Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Ordinance, 1980 (Tamil Nadu Ordinance 7 of 1980)].

211. Notification issued with G.O. Ms. No. 648, Food and Co-operation, dated the 1st December 1980 in regard to amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961)].

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

இணைப்பு I .

[239 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தமிழ் நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளின் (வரன்முறைப் படுத்தப்பட்ட) விதிகள், 1974ல், விதி 17-ன் படி தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் அல்லது பிற பணியாளர்களை தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்தால், தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காலங்களுக்குப் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் பிழைப்பு ஊதியம் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகளில் பணியுரியும் ஆசிரியர் மற்றும் பிற பணியாளர்களை சில குற்றச் சாட்டுக்களின் பேரில் பள்ளி நிர்வாகத்தினர் விதிப்படி தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யும் பொழுது சரிவர பிழைப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுவதில்லை எனவும் அதனால் சம்பந்தப் பட்ட பணியாளர்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு உள்ளாகி வருகின்றனர் எனவும் அரசின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளது.

மேற்கண்ட நிலையில் தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட பணியாளர்களுக்கு பிழைப்பு ஊதியம் வழங்க வழிவகைகள் இருந்தம்கூட, அதில் சில நிர்வாகத்தினர் அவ்விதிகளை கடைபிடிக்காமல் இருப்பதாலும், அதன் தொடர்பாக பாதிக்கப்பட்ட பணியாளர்களின் சிரமத்தினைப் போக்குவதற்காகவும் அவர்கள் பிழைப்பு ஊதியம் தவக்கமில்லாமல் பெறுவதற்கும் சற்றே முறையில் விதிகளை மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன்மீது விரைவில் ஆணை வெளியிடப்படும்.

இணைப்பு II

[239 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 5 OF 1981.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Revenue Recovery Act, 1864.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Revenue Recovery (Amendment) Act, 1981.

(2) Sections 2 to 9 and 11 shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1974.

2. *Amendment of sections 5, 9, 10, 23, 27, 42, 44, 48 and 50 Tamil Nadu Act II of 1864.*—In sections 5, 9, 10, 23, 27, 42, 44, 48 and 50 of the Tamil Nadu Revenue Recovery Act, 1864

1981 மார்ச் 6]

(Tamil Nadu Act II of 1864) (hereinafter referred to as the principal Act), for the word "interest", the word "penalty" shall be substituted.

3. *Amendment of section 7, Tamil Nadu Act II of 1864.*—For section 7 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"7. *Penalty on arrears.*—Penalty shall be charged on arrears of revenue at the rate of 5 per cent fasli year or part thereof:

Provided that no such penalty shall be charged for the fasli year in which the revenue falls due and for the next succeeding fasli year."

4. *Amendment of section 8, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 8 of the principal Act, in rule Second, for the word "interest", the word "penalty" shall be substituted.

5. *Amendment of section 17, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 17 of the principal Act, for the word "interest" the words and figure "interest at the rate of 6 per cent per annum" shall be substituted.

6. *Amendment of section 34, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 34 of the principal Act,—

(a) for the words "interest thereon at the rate of six per cent per annum", the words and figure "penalty chargeable under section 7" shall be substituted; and

(b) for the words "all arrears, interest", the words "all arrears, penalty" shall be substituted.

7. *Amendment of section 35, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 35 of the principal Act, for the words "arrears, interest" the words "arrears, penalty" shall be substituted.

8. *Amendment of section 37, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 37 of the principal Act, for the words "interest thereon", the words "penalty thereon" shall be substituted.

[1981 மார்ச் 6]

9. *Amendment of section 37-A, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In clause (b) of sub-section (1) of section 37-A of the principal Act, for the words “interest thereon”, the words “penalty thereon” shall be substituted.

10. *Amendment of section 38, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 38 of the principal Act, after sub-section (3), the following sub-section shall be inserted namely:—

“(3-A) No sale shall be set aside by the Collector under sub-section (2), or sub-section (3) unless the purchaser has had a reasonable opportunity of making his representations.”

11. *Amendment of section 54, Tamil Nadu Act II of 1864.*—In section 54 of the principal Act,—

(a) in the marginal heading, for the word “interest”, the word “penalty” shall be substituted, and

(b) for the word “interest”, the word “penalty” shall be substituted.

12. *Validation.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court or other authority any penalty charged or collected or purporting to have been charged or collected under the principal Act, after the 1st day of July 1974, and before the date of publication of this Act in the *Tamil Nadu Government Gazette* shall, for all purposes be deemed to be and to have always been validly charged or collected in accordance with law as if sections 2 to 4, 6 to 9 and 11 of this Act had been in force at all material times when such penalty was charged or collected and accordingly,—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by any authority, officer or person in connection with the charge or collection of such penalty shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law;

1981 மார்ச் 6]

(b) no suit or other proceedings shall be maintained or continued in any court for the refund of any penalty so paid;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any penalty so paid.

இணைப்பு III

249 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 10 OF 1981

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Registration Act, 1908, in its application to the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Registration (Tamil Nadu Amendment) Act, 1981.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Insertion of new section 89-B in Central Act XVI of 1908.*—After section 89-A of the Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908), the following section shall be inserted, namely:—

“89-B. *Power to make rules regulating the writing of documents.*—The State Government may make rules providing for the grant of licences to document writers, the terms and conditions subject to which and the authority by whom such licences shall be

[1981 மார்ச் 6]

granted, the circumstances under which such licences may be revoked, and generally for all purposes connected with the writing of documents to be presented for registration.

3. *Repeal of corresponding provision of law in the transferred territory*—(1) If on the date of commencement of this Act there is any provision of law in force in the transferred territory corresponding to section 89-B of the Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908) as inserted by section 2 of this Act (hereinafter in this section referred to as the corresponding provision of law) such corresponding provision of law in force in the transferred territory shall stand repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken or any rule made under the corresponding provision of law shall be deemed to have been done or taken or made under section 89-B of the Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908) as inserted by section 2 of this Act.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression “transferred territory” shall mean the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

இணைப்பு IV

281 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 5 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. BILL No. 14 OF 1981.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Cattle Disease Act, 1866.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Thirty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Cattle-Disease (Amendment) Act, 1981.

1981 மார்ச் 6]

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Substitution of new section for section 1, Tamil Nadu Act II of 1866.*—For section 1 of the Tamil Nadu Cattle-lisease Act, 1866 (Tamil Nadu Act II of 1866) (hereinafter referred to as the principal Act) and the marginal note thereto, the following section shall be substituted, namely:—

“ 1. *Act to be brought into force by notification.*—(a) The State Government or subject to their control, the Commissioner of Revenue Administration, may, from time to time, by a notification in the *Tamil Nadu Government Gazette*, bring this Act into force in such district or or to any part of such district, or

(b) the Collector a district, subject to the control of the State Government and the Commissioner of Revenue Administration, may, from time to time, by a notification in the *Tamil Nadu Government Gazette*, bring this Act into force in that district or any part of this district,

from such date and for such period as may be specified in the notification”.

3. *Substitution of references to certain authorities in Tamil Nadu Act II of 1866.*—In the principal Act, for the words “Magistrate of the district, or, in the City of Madras, the Commissioner of the Corporation” wherever they occur, the words “Collector of the district, or, in the City of Madras or in the City of Madurai, the Commissioner of the Municipal Corporation concerned” shall be substituted.

4. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act II of 1866.*—In section 3 of the principal Act,—

(1) in the first paragraph, for the words “the said Magistrate”, the words “the said Collector” shall be substituted;

[1981 மார்ச் 6]

(2) in the second paragraph, for the word "Magistrate" the words "said Collector or Commissioner, as the case may be" shall be substituted.

5. *Amendment of section 10, Tamil Nadu Act II of 1866.*—In section 10 of the principal Act, in the second paragraph, for the words "six feet", the figures and word "1.8 metres" shall be substituted.

6. *Substitution of new section for section 18, Tamil Nadu Act II of 1866.*—For section 18 of the Principal Act and the marginal note thereto, the following shall be substituted, namely:—

"18. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(4) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

1981 மார்ச் 6]

(5) A breach of any rule shall render the party liable on conviction before a Magistrate, to a fine not exceeding rupees fifty and in default to simple imprisonment for a term not exceeding one month ”.

7. *Existing by-laws deemed to be rules.*—Any by-law made and prescribed by the State Government under the principal Act before the commencement of this Act and in force at such commencement, shall be deemed to be a rule made under the principal Act as amended by this Act and shall continue in force accordingly, unless and until rescinded, amended or varied under the principal Act as so amended.

